

občinski poročevalec

št. 2

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

DOMŽALE, 18. 2. 1980 Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaz Brojan, Maks Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Matjaz Pepnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar, tel. 721 082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel. 721 636, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel. 721 082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, narocene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo. Fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421/1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacijske, izvirnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Sprejeti ukrepi nam nalagajo:

Skrb za ustalitev gospodarstva in porabe

Prizadevanja in ukrepi za ustalitev gospodarstva in vseh oblik potrošnje ne predstavljajo le globalne politike, ki smo jo sprejeli v sedanjem srednjeročnem načrtu, ampak pomenijo tudi pravilne usmeritve za temeljite razprave in načrte za novo petletno obdobje.

Pobudo za sprejem ukrepov, boljše gospodarjenje in smotrnejšo porabo na vseh ravneh in področjih je sicer dalo Predsedstvo Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije, vendar to nikakor ne pomeni, da gre samo za politično akcijo. Dejstvo je, da sprejeti ukrepi zavezujejo prav vse in ne samo „nekaterih“, kot je bilo mogoče opaziti v prvih razmišljanjih. Nosilci sprejetih ukrepov smo vsi delavci in občani v temeljnih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah, občini in vse do republiških ter zveznih

Če se zavedamo vloge posameznika, ki je vtkan v celotni sistem, potem ne bomo mogli zanemarjati značilnosti in raznovrstnosti problemov v posameznih sredinah, ki jih bo potrebno razreševati glede na njihovo specifičnost, vendar pa morajo biti končni rezultati isti: trdna ustalitev gospodarstva in porabe.

Pri tem ne smemo pozabiti, da smo v štirih letih izvajanja srednjeročnega programa dosegli pomembne rezultate v razvoju samoupravnih socialističnih družbenoekonomskih odnosih, kot tudi v materialnem razvoju. Upoštevanje pa moramo tudi to, da so se vedno bolj začele pojavljati nekatere zaskrbljujoče negativne težnje, ki bi lahko razvrednotile marsikaj pozitivnega, kar smo ustvarili. Tako smo prišli v obdobje, ko so prisotna neugodna gibanja v zunanjetrgovinski menjavi, pri ustvarjanju in razporejanju ter delitvi

področjih in uravnati družbeno-ekonomske tokove in odnose preko noči, vendar vemo, da je potrebno z vso resnostjo in odgovornostjo poprijeti za delo na vseh področjih. Čeprav je to dolgoročna akcija in mora postati naša stalna usmeritev, je takoj potrebno uskladiti pridobivanje dohodka in njegovo smotrno delitev, povečati odgovornost do dela in s tem tudi storilnost, oceniti izostajanje z dela zaradi najrazličnejših osebnih vzrokov, pretiranega zapravljanja družbenih sredstev — kot da niso to naša, delavčeva sredstva — in predreti zmožljivosti gospodarstva vse oblike porabe. Pri tem pa

moramo vedeti tudi naslednje: vse ukrepe bomo lahko uresničili le tedaj, če bomo skrbeli tudi za izobraževanje in usposabljanje na vseh področjih, kajti zavedati se moramo, da bo najmočnejše orožje v tem boju naša osveščenost za samoupravno in delegatsko odločanje. To pa pomeni, da ne smemo opustiti nobene pozitivne izkušnje, katerih ni bilo malo, in da bomo dosegli postavljene cilje samo v takšni družbi, ki bo s samoupravljanjem in socialističnimi načeli sposobna urejati vse gospodarske in družbene tokove ter procese današnjega in jutrišnjega dne.

Milan Marolt

Ob slovenskem kulturnem prazniku

Kultura ni le knjiga ali gledališka predstava.

Vsako leto v prvih dneh februarja praznujemo naš slovenski kulturni praznik in vsako leto ob tej priložnosti izrečemo na kupe lepih slavnostno vznesenih besed in obetov, da bomo v letu, ki je še pred nami drugačni, človečnejši, kulturnejši. Čez kak dan nato pa je zopet vse po starem — do naslednjega kulturnega praznika. Naj nam bo letošnji vzgib, ki se premakne ob tem prazniku, priložnost za razmišljanje.

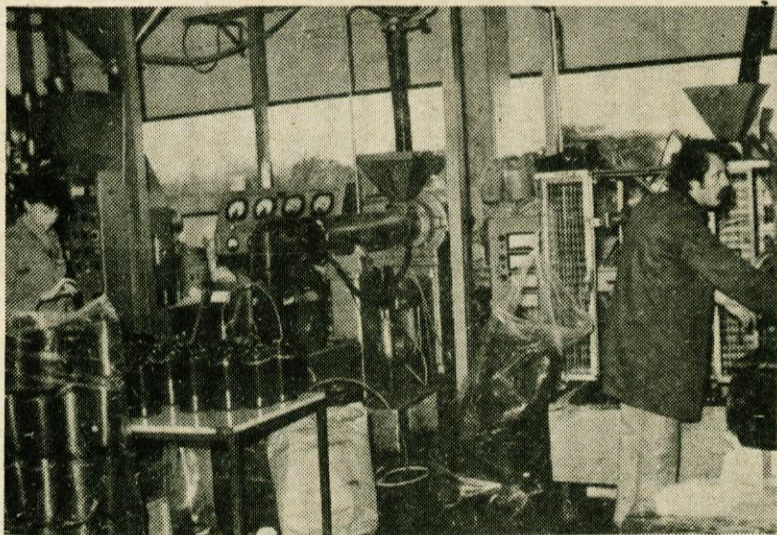
V našem ukoreninjenem pojmovanju se je nekako dokončno ustalilo prepričanje, da ob razgovorih o kulturi pomislimo takoj na knjigo, gledališko predstavo ali morda še na koncert. Vse drugo pa zlahka uvrstimo v druge, manj pomembne plasti našega vsakodnevnega življenja. Pa vendarle je kultura tudi človečnost, človeško razumevanje za tegobe in težave nekoga, ki ni naš neposredno bližnji, kultura so neskaljeni medsebojni odnosi, kultura je iskrenost, delavoljnost sodelovati tam, kjer za delo ni namenjenega denarja, pa je to delo iz humanitarnih ali kakih drugih razlogov

potrebno opraviti, kultura je naposled vse, kar nas kot človeka ali kot ljudi plemeniti in dviga iz sive poprečnosti onih, ki jih je tudi razmišljati o človeških vrednotah odveč in zopno.

Ker je takih ljudi v današnjem hitenju in hlastavem načinu življenja vse več, je slovenski kulturni praznik imenitna priložnost zato, da vsak izmed nas o teh zadevah (zase) premisli, ter vsaj za naprej vključi v svoje življenje navade, v svoja prepričanja in ravnanja te dragocene dobrine, ki so in bodo še dolgo neprecenljive dragotine in vrednote, ki jim čas in stoletja ne morejo odvzeti njihovi vrednosti.

Na te vrednote je v svojih pesmih opozarjal naš veliki pesnik dr. France Prešeren. Te vrednote so oblikovale njegov značaj, polne so njegovega pesniškega izročila. Stoletje in več jim ni odvzelo niti trohice njihove vrednosti. Nasprotno. Z vsakim dnem se lahko soočamo, da so te vrednote, ki so KULTURA vredne vedno več... Poleg samih pesmi — je prav to izročilo dragoceno nadvse. Ga bomo znali spoštovati?

Matjaz Brojan

organov. To pa pomeni, da morajo v njej organizirano sodelovati vse družbenopolitične organizacije, samoupravne in delegatske sredine, vsi nosilci političnih, gospodarskih in družbenih funkcij z enakimi pravicami in odgovornostmi.

dohodka, zmanjševanju sposobnosti obnavljanja in širjenja gospodarstva z lastnimi sredstvi, do investicijskih vlaganj ter skupne, splošne in osebne porabe.

Zavedamo se, da ni mogoče doseči popolne stabilnosti na vseh

Po Titovi poti

V teh turobnih, zimskih dneh so naše misli vsak trenutek v bolniški sobi na Kliničnem centru v Ljubljani, kjer se borijo najboljši specialisti za zdravje in čim hitrejšo ozdravitev našega predsednika – tovariša TITA. Mnenja sem, da se še ni zgodilo v zgodovini človeštva, da bi vsi ljudje tako sočustvovali in bili tako zaskrbljeni zaradi Titove bolezni. Vsi upamo in verujemo v njegovo trdno neomajno voljo, da nam bo čimprej ozdravel, kajti potrebujemo ga mi, potrebuje ga ves svet. Le njegova preudarna, umirjena, iskrena beseda bi znala, kakor že večkrat, umiriti današnji nemirni in razburkani svet.

Potrebujemo ga vsi, šolarji, mladina, delavci, tudi stare ženice iz hribovske vasi, ki se opirajo ob palico, izmučene od poljskega dela, vsi ki se trudimo, da bi njegove misli realizirali v življenju.

Dal nam je vse, kar imamo. Žrtvoval nam je svoje zdravje, ko je hodil kot ilegalec po skritih planinskih poteh in zaselkih po sestankih, kjer je učil, bodril, vzgajal, načrtoval kakšno naj bi bilo življenje bodočih pokolenj. Njegova vizija se danes izpolnjuje.

Med vojno so njegovi borci premagovali vse ovire, vse težave, ker so vedeli, da je med njimi Tito, vrhovni komandant.

Na vseh bojiščih so premagali sovražnika: tako na Kadinjači, na Kozari, na Sutjeski, Neretvi, Pohorju, Jelovici in povsod po naši domovini so znamenja zmaga, ki so bile rojstvo našega napredka.

In po svobodi; koliko je bilo treba truda pri gradnji porušene domovine, pri gradnji nove ljudske oblasti, pri uveljavljanju majhne, a junaške domovine.

Vse to je delo tovariša Tita. Samoupravni socializem, neuvrščenost, ki se danes uveljavlja povsod, na vseh celinah sveta v želji doseči nevmešavanje v notranje razmere drugih držav, doseči miroljubno sožitje, ki je tuje agresijam, vpadom, kajti vsak narod ima pravico, da si sam urejuje svoje življenje, brez velikih sil.

V današnjem obdobju našega razvoja bomo morali premagati mnogo težav, da bi izboljšali naše gospodarstvo, v boju za stabilizacijo.

S svojim požrtvovalnim in nesebičnim delom bomo zmogli tudi to. To bi bilo še najlepše darilo tovarišu Titu, prijatelju, učitelju in maršalu, ki zmogovito izhaja iz še ene bitke. Bitke za zdravje; le-to mu vsi od srca želimo.

Kajti on nam pomeni vse: preteklost, sedanost, prihodnost!

Danica Zidarič

NA BOLNIŠKI POSTELJI VIDELI SMO TVOJ NASMEH
OD NEIZMERNE SREČE. ZABLESTELA SOLZA JE V OČEH:
DA OZDRAVEL BOŠ – SE NAŠE UPANJE KREPI
IN VODIL NAS ŠE MNOGO, MNOGO DNI.

TO KOLEKTIV VELEBLAGOVNICE DOMŽALE TI ŽELI!

Pesem napisala: Minka Peterka

Dne 25.1.1980 je bila poslana predsedniku Titu v Klinični center v Ljubljano.

Razstava o delu in življenju Edvarda Kardelja

V Ljubljani na Gospodarskem razstavišču je od 27. januarja pa do 25. februarja 1980 vsak dan od 8. – 19. ure odprta razstava o delu in življenju velikega Slovenca Edvarda Kardelja.

Za obisk organiziranih skupin so določeni datumi in tudi urnik, kar je razumljivo, saj razstavo dnevno obišče več tisoč ljudi.

Za občino Domžale so določeni za organiziran obisk štirje dnevi.

od 8.–9. ure in od 13.–19. ure
– četrtek, 14.2.1980

od 8.–9. ure in od 13.–19. ure.

Pri OK SZDL je imenovan poseben štab, ki bo pomagal pri organizaciji obiska predvsem šolam, učenci osnovnih šol od 5. do 8. razreda in dijaki srednjih šol naj bi obiskali razstavo s svojimi učitelji organizirano z vlakom ali avtobusi.

Delovni ljudje in občani lahko obiščejo razstavo tudi ob sobotah in nedeljah, sicer pa organiziramo v večjih skupinah izven svojega delovnega časa.

Domžalčani, udeležite se razstave o velikanu slovenskega naroda!

Štab pri OK SZDL

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA

Skupščine občine Domžale je na svoji 10. redni seji dne 25.1.1980, sprejela sklep, da

P O Z I V A

Organizacije združenega dela, TOZD, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije in državne organe ter organe družbenopolitične skupnosti na območju občine Domžale, da kot temeljni predlagatelji na podlagi Odloka o podeljevanju priznanj občine Domžale in Poslovnika o delu komisije za odlikovanja skupščine občine Domžale

dostavijo komisiji do 31.marca 1980 svoje predloge z obrazložitvami

za podelitev
priznanja občine Domžale

RED ZA ZASLUGE (zlati red) – za dolgoletno ali izredno uspešno družbeno pomembno delo ali dosežke, ki so prispevali za vesplošen razvoj ter ugledu občine

MEDALJA ZA ZASLUGE (srebrna medalja) – za večletno ali enkratno izredno uspešno družbeno pomembno delo, ki je prispevalo k vesplošnemu razvoju ter ugledu občine

PLAKETA Z ZNAKOM (bronasti znak) – za uspešno delo in sodelovanje v organih občinske ali krajevne samouprave, v občinskih in krajevnih družbenopolitičnih organizacijah in društvih; za pomembno delo ali stvaritev s področja znanosti, kulture in prosvete

Predlogov, ki ne bodo popolni in dovolj obrazloženi ali bodo prispeli po 31.3.1980, komisija ne bo upoštevala pri oblikovanju predloga za podelitev priznanja ob letošnjem občinskem prazniku, to je 23. maju 1980.

Opozarjamo, da se priznanje podeli takrat, ko je preteklo od kakršnega koli družbenega priznanja (občinskega, zveznega in podobno) vsaj štiri leta, da so kandidatove aktivnosti in zasluge za katere je predlagan, praviloma trajale dalj časa in kontinuirano nekaj let ter da se priznanja podeljujejo po načelu stopnjevanja.

Predlogi za zvezna odlikovanja se pošiljajo komisiji ob nastopu primera in najmanj šest mesecev pred nameravano podelitvijo, skozi vse leto.

Za eventualna dodatna vprašanja in pojasnila v zvezi s tem, se obrnite na službo za kadrovska vprašanja pri Skupščini občine Domžale (nad Foto studijem Majhenič) Ljubljanska 94, telefon 721-686.

Žirija za podeljevanje občinskih PRIZNANJ OF slovenskega naroda pri Občinski konferenci objavlja na podlagi 8. člena pravilnika o podeljevanju PRIZNANJ OF in delu žirije

R A Z P I S

s katerim poziva vse družbenopolitične in samoupravne dejavnike ter društvene dejavnike k dajanju predlogov.

Priznanje OF se podeljuje organizacijam, društvom in posameznikom po naslednjih kriterijih:

1. organizacijam in društvom za dolgoletno uspešno sodelovanje;
2. organizatorjem OF in družbenopolitičnim delavcem za medvojno in povojno delovanje v družbenopolitičnih organizacijah;
3. družbenopolitičnim delavcem za dolgoletno delo in uspehe trajnejšega pomena.

Predlog za podelitev občinskega PRIZNANJA OF lahko podajo občinska in krajevne konference SZDL, delovne in druge organizacije, samoupravne interesne skupnosti in posamezniki.

Predlog mora biti obrazložen in dokumentiran v skladu z kriteriji.

Žirija bo sprejemala predloge do 5. marca 1980. Kasneje prispelih predlogov ne bo mogla upoštevati.

Predlog je potrebno poslati žiriji za podeljevanje PRIZNANJ OF slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Domžale, Ljubljanska 70/1, na predpisanem obrazcu, ki ga dobite na navedenem naslovu.

Žirija za podeljevanje
občinskih PRIZNANJ OF

Predstavljamo knjigo in njenega avtorja:

Moravška dolina

Pred mesecem dni je izšla knjiga MORAVŠKA DOLINA, avtorja Staneta Stražarja. V 15. poglavjih na domala 900 straneh Stane Stražar razgrinja podobo te vzhodne domžalske doline z različnih vidikov: pokaže nam njeno mesto v prazgodovini, osvetli njeno vlogo v drugih časovnih obdobjih, poda oris dogodkov med NOB, naniza folklorne, etnografske umetniške, kulturne in druge dosežke, osvetli delo društev, in klubov, skratka pred nami zaživi delo in ljudi moravške doline...

O knjigi, predvsem pa o tistem, kar se ne da v njej prebrati, sem se pogovarjal z avtorjem knjige tovarišem Stanetom STRAŽARJEM.

O tem je pripovedoval tudi ob izidu knjige na svečani prireditvi v Moravčah.

ZANIMANJE ZA RODNO DOLINO

Knjigo „MORAVŠKA DOLINA“ je Stane Stražar pričel pisati že leta 1973 – pravzaprav na svojo pobudo. Ko je raziskoval preteklost Doba in Ihana (o obeh krajih sta izšli kroniki) je naletel pri svojem delu na obilo podatkov, ki so zadevali moravško dolino. To – gradivo je bilo navezano na dobsko ali ihansko kroniko, zato je avtorju pomenilo vzgib, da se loti še dela o

zgodovini Moravč in okolice.

Pa še nekaj je: tudi čustvenega vzgiba ne gre zamolčati. Stražarjeva mati je bila doma iz Dvorij in vsakič, ko se je vračal domov, se je v njem vzbudila želja, da bi se dokopal tudi do podatkov in znanja o zgodovini teh krajev.

„Vsak moj pogled po domačih hribih, mi je vzbudil željo, da bi se o zgodovini bolj spoznal, saj so se mi zdeli odmaknjeni časi in ljudje zelo skrivnostni“ pripoveduje.

Z zgodovino teh krajev se namreč doslej še ni nihče intenzivneje ukvarjal, zato tudi ni imel kaj dosti prijeti v roke.

VIRI

Pregledal in prebral je vse, kar se je o Moravčah in dolini dalo dobiti. Mnogokrat je obiskal arhiv Slovenije, pregledal vse stare periodične tiske od Bleiweisovih novic naprej, pregledal je novejšo publikacije, strokovno literaturo, razprave, različne diplomske in

doktorske disertacije, skratka gradiva še in še. Kdor ima knjigo, lahko na njenem koncu najde koliko je bilo treba pregledati in prebrati. Seveda pa je najzanimivejši vir človek.

NAJDRAGOCENEJŠI VIR PODATKOV – ČLOVEK

„Četudi so knjige neizčrpno bogat vir podatkov, pa sem največ vendarle dobil med ljudmi z Moravškega. Ljudi sem obiskoval, vestno beležil kaj so povedali, njihova pričevanja primerjal ter se na ta način skušal približati objektivni resnici.“

NAJDBE ...

„Nikoli si ne bi mislil, da bom pri svojih raziskavah krajevnih zanimivosti in preteklosti postal kar nekakšen terenski raziskovalec; tudi nekaj arheolog. Najbolj vesel sem bil najdbe dveh prazgodovinskih najdbišč – gradišč, ki sem jih našel na osnovi ledinskih imen in tudi pričevanj ljudi.“

Na Grmačah in nad Osoletovo domačijo pri Dešnu sem našel sledove dveh takih prazgodovinskih bivališč – gradišč, starih kakih 2000 let. Povabil sem dr. Gabrovca, s katerim sva tiste kraje obhodila in on je potrdil pravilnost mojih domnev. O teh gradiščih nihče ni nič vedel, tudi pisalo doslej ni še nekjer ...

Druga taka najdba je najdba rimskega vodovoda na Limbarski gori. Tako so našli sledove rimskega vodovoda na dveh koncih, vendar domnevam, da gre za dve najdbišči enega samega vodovoda, ki je imel zajetje na Limbarski gori.

Tu je potem še vrsta železovih topilnic. Že samo ime Rudnik mi je dalo misliti, da bo kaj v zvezi s kako rudnino. Najdbe in celo dnevni kopi rude so potrdili pravilnost mojih domnev. Ob tem smo našli tudi dva opuščena kamnoloma mehkega moravškega peščenjaka.

V knjigah sem odkril, da so že leta 1906 našli na Moravškem sarkofag, kar je za domačine neznanka oz. neznan podatek. Pa še bi lahko našteval.

MORAVŠKA DOLINA

STANE STRAŽAR

ŽIVLJENJE POD LIMBARSKO GORO

Gradiva je še precej

Kljub temu, da je obseg knjige narasel na skoraj 900 strani, je ostalo še marsikaj; bodisi zaradi tega, ker bi se sicer knjiga sicer še povečala, pa tudi zaradi tega, ker ni bilo ob pripravi knjige na voljo še vseh podatkov, ki bi denimo v tako poglavje sodili. Tako poglavje je denimo „Ljudsko zdravilstvo“, ki mu bo v svojem prihodnjem delu posvetil več pozornosti ...

DELAL SEM V PROSTEM ČASU

„Seveda je bila knjiga moje osnovno delo in preokupacija v prostem času. Raziskoval, pisal, primerjal sem v prostem času, torej v popoldnevih, večerih, prostih sobotah, nedeljah. Predvsem pa sem želel izrabiti vsak večer, da sem delal tja do polnoči, včasih pa še dlje“, pripoveduje avtor.

NAKLADA

Knjigo so natisnili v 3000 izvodih in doslej (od njenega izida je minilo nekaj manj kot dva meseca) je pošlo že 2400 izvodov. Ta podatek pa pomeni, da je za knjigo

veliko zanimanje, saj mi mnogo ljudi zanjo piše, ponjo prihajajo na dom itd. Zanimivo je to, da kažejo zanjo veliko zanimanja ljudje, ki so sicer Moravčani, pa so svoj kraj že zdavnaj zapustili. Zanimanje za knjigo pa je dokaz, da jim je za svoj kraj še vedno mnogo ...

Sole za knjigo – razen moravške osnovne šole – še niso pokazale zanimanja, čeprav je v knjigi za spoznavanje neposredne okolice Domžal – dragoceno gradivo.

KAKO PA NAPREJ?

„Letošnje leto mineva 100 let od tedaj, ko so v Domžalah ustanovili prvo gasilsko društvo. Zanimivo je pa to (podatek sem našel v Bleiweisovih novicah), da so v Mengšu že leta 1848 imeli dve brizgalnici, torej mnogo pred ustanovitvijo GD Domžale.“

Knjiga o 100 letih gasilstva, ki jo pripravljam, izide letos. Rad bi sicer, da bi izšla do junija, ko bodo prireditve ob tej obletnici, vendar bi tudi rad, da bi bil izdelek v redu, zato bi bilo bolje, če bi knjiga izšla nekoliko kasneje. Naglica pa h kakovosti gotovo ne prispeva ...”

M. Brojan

OBVESTILO

Občinski odbor ZZB NOV Domžale, Krajevni odbor ZB NOV Ihan in Osnovna šola Ihan

VABIJO

na žalno svečanost v spomin 72. padlim borcem, ki bo v nedeljo, 24. februarja 1980 ob 10. uri pri spomeniku na Oklem. Sprevod bo krenil ob 9.30 uri iz vasi Dobovlje, kjer bo tudi zbirališče. Vabimo vse borce, aktiviste, mladino in občane ter svojce padlih, da se v čim večjem številu udeležijo žalne svečanosti in s tem počastijo spomin padlih pred 36. leti.

Organizatorji

Kreditiranje zasebnega kmetijstva

Hranilno-kreditna služba je v letu 1979, odkar posluje pri Emona, Kmetijska kooperacija, odobrila kredite kmetom kooperantom za nakup kmetijske mehanizacije in gradnjo gospodarskih poslopij – hleve nad 10 milijonov dinarjev (nad eno milijardo starih dinarjev).

Odbor Hranilno-kreditne službe je razpravljal o kreditiranju zasebnega kmetijstva že za leto 1980 in sprejel sklep, da se bodo sprejemale prošnje za kredite do 1. februarja pri pospeševalni službi, ker bi te tako pravočasno zaprosili za dodatna denarna sredstva pri Ljubljanski banki.

Po sporazumu o kreditiranju zasebnega kmetijstva, ki velja za vso Slovenijo, se odobrijo krediti za naslednje namene:

NAKUP KMETIJSKE ZEMLJE

Kmetu – kooperantu se lahko odobri kredit za nakup zemlje, ki jih kmet po zakonskih predpisih lahko poseduje, če gre za zaščiteno kmetijo na višinskem območju. Rok vračila kredita je 5 let po 3 % obrestni meri.

MELIORACIJE KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

a) NAMAKANJE (vodno zajetje in zadrževalniki, jarki, polstabilni in stabilni namakalni sistemi).

b) OSUŠEVANJE (drenaža, melioracijski in obrambni jarki – brez regulacij vodotokov, razen tistih, ki služijo kot odvodni na melioracijskem območju).

c) AGROMELIORACIJE (spremembe kulture, na primer: krčivte grmovja, zasipavanje jarkov in izravnava zemljišča, ureditev gospodarskih poti, globoko oranje, apnenje in založno gnojenje). Kmetu – kooperantu so odobri kredit za agromelioracije, če gre za višinsko kmetijo. Višinska kmetija je tista, ki je nad 600 metrov nadmorske višine ali če so kmetijska zemljišča z nad 25 % povprečnim nagibom. Rok vračila posojila je 5 let po 3 % obrestni meri.

– Če gre za večje površine zemljišč brez urejanja vodotokov (hidromelioracije), je odplačilna doba posojila največ 6 let po 3 % obrestni meri.

– Če agromelioracije zajemajo tudi večje zasipanje jarkov in ureditev gospodarskih poti, uravnava terena ter preskrbo z vodo, je odplačilna doba posojila 10 let po 3 % obrestni meri.

– Za melioracije večjega obsega z ureditvijo vodotokov (hidromelioracije), je odplačilna doba posojila 20 let po 3 % obrestni meri.

č) Urejanje planinskih pašnikov (graditev staj, oskrba z vodo, ureditev poti, postavitev ograje, krčitev grmičevja ali druga podobna dela ter agromelioracije). Rok vračila posojila je lahko 20 let po 3 % obrestni meri.

GOVEDOREJA

a) KREDITI ZA GRADNJO HLEVOV. Kmetu kooperantu se odobri kredit, če je za kmetijo izdelan načrt ureditve kmetije in je zagotovljena zadostna proizvodnja krme, če se gradi po načrtu, ki upošteva minimalne tehnične in tehnološke osnove in če izvedbo nadzira kmetijska pospeševalna služba ter da ima najmanj 5,00 ha obdelovalne zemlje.

Načrt ureditve kmetije mora obsegati poleg popisa kmetijske zemlje, obdelovalne zemlje, glede na namestitev proizvodnje tudi koliko in katere kmetijske stroje, zmogljivost hlevov in skladišča osnovne krme.

Rok vračila posojila za višinske kmetije je 12 let po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije je rok vračila 8 let po 3 % obrestni meri.

b) KREDITI ZA NABAVO PLEMENSKIH KRAV IN TELIC, se dajejo le za tiste z rodovniškim poreklom iz A in B kontrole. Rok vračila posojila je 6 let po 3 % obrestni meri.

PRAŠIČJEREJA

a) Kreditira se kmete kooperante, ki imajo izdelane načrte ureditve kmetije, če je prašičjereja predvidena kot dopolnilna dejavnost, če gre za REKONSTRUKCIJO ALI ADAPTACIJO OBSTOJEČIH OBJEKTOV HLEVOV in da je osnovna krma zagotovljena v pretežni meri iz lastne proizvodnje na kmetiji. Rok vračila kredita je za višinske kmetije 12 let po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije pa 8 let po 6 % obrestni meri.

b) KREDITIRA SE NABAVA PLEMENSKIH SVINJ, če se kupijo v priznanem vzrejališču (npr. IHAN). Rok vračila kredita je za višinske kmetije 3 leta po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije 3 leta po 6 % obrestni meri.

OVČJEREJA

a) Kreditira se kmete kooperante za IZGRADNJO HLEVOV ZA OVCE. Rok vračila posojila je za višinske kmetije 12 let po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije 8 let po 3 % obrestni meri.

b) KREDITI ZA NAKUP PLEMENSKIH OVC. Rok vračila posojila je 3 leta po 3 % obrestni meri.

PERUTNINARSTVO

KREDITI ZA GRADNJO PERUTNINSKIH HLEVOV. Odobravajo se le kmetom kooperantom le na zaščiteni kmetiji, ki mu je po načrtu ureditve kmetije perutninarstvo predvideno kot dopolnilna dejavnost. Rok vračila posojila je za višinske kmetije 7 let po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije 7 let po 10 % obrestni meri.

KMETIJSKI STROJI

Kmetje – kooperanti dobijo kredit za kmetijske stroje (za proizvodnjo in spravilo), ki rabijo v poljedelski in travniški proizvodnji le, če so predvideni z ureditvenim načrtom kmetije. Rok vračila posojila je za višinske kmetije 5 let po 3 % obrestni meri, za nižinske kmetije 5 let po 6 % obrestni meri.

Kreditirajo se tudi STROJNIM SKUPNOSTIM za kmetijske stroje, če kapaciteta stroja presega potrebe kmetije kmeta – kooperanta (na primer: žitni kombajn, silokombajn itd.). Rok vračila posojila je 5 let po 3 % obrestni meri.

ZBIRALNICE MLEKA

Kreditira se lahko graditev ali ureditev zbiralnic, ki vključujejo tudi hladilne naprave na zbirnih mestih ob progi za prevzem mleka.

KMEČKI TURIZEM

Kreditira se preusmeritev kmečkih stanovanjskih in drugih poslopij za potrebe kmečkega turizma v hribovskih in gorskih območjih na urejenih kmetijah. Odobrava se tudi kredit za novogradnjo, če gre za organiziran pristop k uvajanju kmečkega turizma. Odplačilna doba je 10 let po 3 % obrestni meri.

Kmetom – kooperantom smo tako opisali vse možnosti kreditiranja zasebnega kmetijstva. Točnejša navodila dobijo vsi zainteresirani kmetje – kooperanti pri HRANILNO KREDITNI SLUŽBI Domžale.

Kaj programirajo

Svet za ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij NOB in spomeniško varstvo pri OK SZDL je v januarju 1980 oblikoval program dela za leto 1980.

Svet je bil mnenja, dalmorajo družbenopolitične organizacije v občini uskladiti in koordinirati delo s področja ohranjanja in razvijanja revolucionarnih tradicij iz naše bližnje preteklosti. Vsaka družbenopolitična organizacija ima svoj program in ga samostojno tudi izvaja, a dogovori o rokih in posameznih akcijah naj bodo bolj usklajeni.

KAJ PROGRAMIRAJO?

Ob obletnici rojstva in smrti velikega sina slovenskega naroda Edvarda Kardelja, namerava svet pokreniti akcijo, da bi se ustrezno obeležil kraj tiskanja njegove knjige „Slovensko narodno vprašanje“ I. 1939. Postavili naj bi spominsko ploščo na hiši na Viru, kjer je bila tiskarna Weith, kjer so tiskali Speransovo – Kardeljevo knjigo.

Svet je tudi razpravljal o novem datumu za občinski praznik. V prihodnje naj bi praznovali v občini Domžale 23. maja, kar pa ne pomeni odmik od dogodkov, ki jih je obeleževal dosedanj občinski praznik.

Novi datum praznovanja v občini Domžale povezuje dogodke iz NOB s predvojnimi revolucionarnim gibanjem. Mladi rod pa naj ta revolucionarna obdobja doživlja bolj neposredno in množično tudi s proslavljanjem občinskega praznika.

Svet je mnenja, da je treba dostojno praznovati tudi obletnico III. partijske konference za Slovenijo, ki je bila na Vinjah 29. in 30. julija 1940. Tovariš Stiplovšek, član sveta, bo pripravil razgovor z udeleženci konference in s sodelovanjem Komunistov napisal posebno brošuro.

Te in še druge naloge bo treba v letu 1980 izpeljati. Svet bo vzpodbujal organizirane pohode mladih po poteh, ki jo je začrtala revolucija.

Iz OK SZDL

Upravičencem preživnin ob valorizaciji

Družina je življenjska skupnost staršev in otrok, ki zaradi koristi otrok uživa posebno družbeno varstvo. Družino torej določa otrok in kot taka nujno ne vključuje zakonske zveze. Po njeni sestavi ločimo popolne in nepopolne družine, nepopolne pa so spet lahko iz več razlogov. Samohranilska je tista družina, kjer preživlja otroka samo eden od roditeljev brez vsake materialne pomoči drugega roditelja, tudi brez urejene preživnine.

Nepopolnost družine še zdaleč ne pomeni, da je tudi socialno ogrožena, zato ni pod nobenim nadzorom skrbstvenega organa. Naša strokovna služba, se razen, če je intervencija potrebna, do nepopolne družine ne obnaša drugače, kot do popolne. Roditeljsko pravico izvršuje tu roditelj, ki mu je otrok dan v vzgojo in varstvo, oziroma tisti, pri katerem otrok živi. Če gre za odločitve, ki bistveno vplivajo na otrokov bodoči razvoj, odločata skupaj in sporazumno oba roditelja. Če se roditelja ne moreta o tem sporazumeti, odloči pristojni svet za varstvo družine pri SIS socialnega skrbstva. Ukrepi strokovne službe SIS socialnega skrbstva so torej zakonsko določeni in se po njih skušamo tudi ravnati.

Občinska skupnost socialnega skrbstva pa vsako leto, na podlagi 132. člena zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih valorizira vse preživnine, bodisi, da so bile določene s sklepom sodišča, bodisi z dogovorom pri občinski skupnosti socialnega skrbstva.

Tudi v letošnjem letu smo že pristopili k pripravam za valorizacijo preživnin. Sklep o zvišanju preživnin bo objavljen v eni naslednjih številkih POROČEVALCA.

Predvidevamo valorizacijo za cca 480 otrok ter ostalih upravičencev.

Da bomo delo izvedli hitreje in brez zadržkov, prosimo vse upravičence, odnosno njihove zakonite zastopnike, da preverijo podatke v odločbah iz prejšnjega leta in v kolikor se ne ujemajo z dejanskim stanjem, to takoj sporočijo strokovni službi SIS socialnega skrbstva Domžale, ali na telefon 721-814. Za otroke, ki so končali obvezno šolanje in so še naprej upravičeni do prejemanja preživnin, prosimo, da čimprej dostavite ustrezna potrdila. V kolikor pa bo valorizirana preživnina, pa so se spremenile okoliščine, ki to narekujejo, smeta obe stranki zahtevati pri sodišču zvišanje, znižanje ali ustavitve preživnine. Prosimo tudi, da nam čimprej sporočite morebitne nove naslove upravičencev, odnosno zavezancev, da bo dostava hitrejša. Slednje bo v korist predvsem tistim upravičencem, ki morajo vsako leto znova vlagati predloge za izvržbo preživnin, to pa lahko vložijo samo ob potrjeni pravnomočnosti. Odločba je pravnomočna šele po preteku 15 dni od vročitve. Da mora socialni delavec vsako leto znova iskati še naslove zavezancev, ali celo upravičencev preživnin, je predvsem v škodo drugim.

POZD Plastenka

Konec lanskega leta je minilo pet let, odkar so trije obrtniki in 12 delavcev združili delo in sredstva ter ustanovili novo podjetje „PLASTENKA“.

Nekdanje delo, ki je prej potekalo sredi Radomelj in Štude se je tako zaradi hrupa, s katerim so motili vaščane, preselilo na kraj, kjer ni moten nihče — ob smetišču na poti od Radomelj do vasi Rova. Obiskali smo to organizacijo, ki se kljub kratkemu času obstoja lahko že pohvali z dobrimi rezultati poslovanja, gospodarskimi naložbami, pa tudi s perspektivo, ki ni pomembna samo v strogo gospodarskem smislu, temveč je pomembna tudi za naše okolje.

Zakaj torej gre?

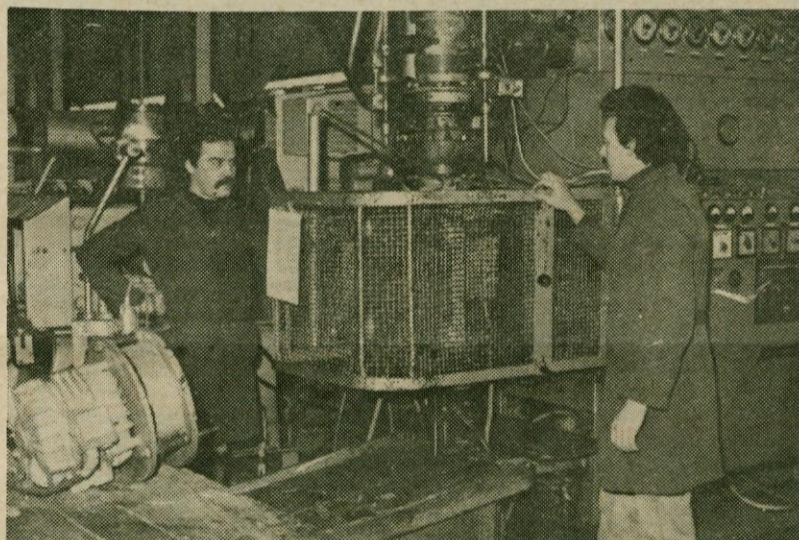
S tem vas želimo seznaniti v današnjem članku.

Da so se odločili poiskati novo lokacijo je bilo torej več razlogov. Tudi vprašanje utesnjenosti je bil eden izmed njih. Lokacije so iskali marsikje, dokler niso sklenili graditi na prostoru, kjer so sedaj.

Ker pa lastnik tega prostora (100 m južneje od sedanje loka-

Finančni rezultat

Finančni uspeh tega dela ni majhen. V nove stroje in izgradnjo obrata so investirali več kot 16 milijonov dinarjev, od tega denarja pa je bilo 10 milijonov lastne udeležbe.

cije) ni bil pripravljen prodati tega prostora, so bili prisiljeni kupiti gozd od zasebnika — in tako je šlo v nič nekaj borovcev, kot smo jim očitali, tudi v našem glasilu.

Gradnja novega obrata je potekala v redu, saj je izvajalec del Beton Zagorje opravil vsa dela v redu, pa tudi v rekordnem času. Nove prostore so odprli februarja predlani. Zgradili so svoj daljnovod in postavili nov transformator.

PREDELAVA ODPADKOV

Plastenka, predelava plastičnih mas, je tovarna, ki po svoji vsebini dela sodi v kemično industrijo. Pri tem je zelo pomembno, da je njeno delo izrazito pozitivno v ekološkem smislu, saj plastične odpadke, ki zelo onesnažujejo okolje, predeluje v uporabno surovino. Plastični odpadki so nerazgradljivi, kar pomeni, da trajno ne razpadejo pod vplivom vremenskih razmer, zato je dejavnost Plastenke resnično varstvu okolja pomemben prispevek.

Dokaz za to trditev je podatek, da so v petih letih predelali 2.175.900 kg odpadkov in s tem posredno preprečili, da bi se ti odpadki pojavili kjerkoli v naravi.

Ugodni finančni rezultati omogočajo redno odplačevanje kreditov, dobro socialno varnost delavcem, regres za prehrano, urejeno počitnikovanje ter druge oblike.

Pogled jim je usmerjen tudi naprej...

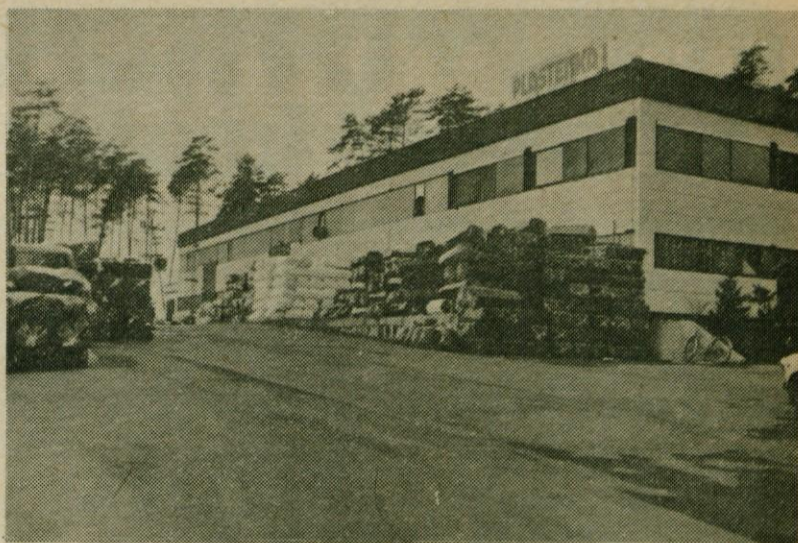
Doseženi dohodek na zaposlenega bo v letošnjem letu znašal cca. 1.000.000 dinarjev.

Nova regeneracijska linija

V prvi vrsti se nova perspektiva kaže v povečani proizvodnji surovin iz plastičnih odpadkov. Pred nedavnim so kupili novo regeneracijsko linijo z zmogljivostjo 10.000 kg predelanih odpadkov dnevno. S tem strojem bodo samo letos predelali 2 milijona kg odpadkov, to pa pomeni skoraj toliko kot v vseh petih letih doslej.

Seveda pa razširjen obseg dela zahteva tudi nove delovne prostore, ki jih je vedno premalo. Zato so se odločili, da zgradijo novo proizvodno halo za regeneracijo ter povečajo dvoriščne površine.

Pri tem pa ne naletevajo na razumevanje, saj se sami ne želijo širiti tja, kjer je gozd, pač pa v neplodno, lapornato območje... Prošnje ne zaležejo, postavljeno je bilo že delegatsko vprašanje KS Radomlje — pa nič.

Kaj pa delavci?

V Plastenki združuje delo 30 delavcev. Že doslej so s svojim delom dali zavidljive rezultate. V tej delovni sredini je produktivnost na visoki stopnji, „plavih“ ni, bolniškega staleža je malo, žigosne kartice niso potrebne. Sami so povedali, da je tako stanje rezultat urejenih razmer na področju delitve dohodka: vsak delavec sam neposredno vpliva na višino svojega dohodka. Dohodki se gibljejo v okviru dogovorjenega v obrti, komunalni in mali industriji.

Izmenje med sabo skoraj tekmujejo, katera bo boljša, uspešnejša, čeprav je delo včasih zaradi različnih ozirov težko normirati. Tako osebni dohodek delavca pri stroju znaša 8.200 din, vodje izmene pa 10.000 din.

Delavci se samoupravno uveljavljajo — svoje pravice na zborih delavcev, kjer tudi sprejemajo — obravnavajo samoupravne akte, delitvena razmerja, zaključne račune, poslovne alternative itd.

Poskrbljeno je tudi za informiranje, pa tudi gradiva so razobesena, da so vsem na vpogled.

Tako. Spoznali smo nekaj zanimivosti iz dela POZD PLASTENKA. Morda ne bi kazalo v toliki meri poudarjati njihovih delovnih uspehov, če po njih ne bi tako izstopali.

Poudariti pa velja njihovo delo tudi zato, ker s predelavo odpadkov in z nadomeščanjem uvoznih surovin z domačimi družbi vsako leto prihranijo velike vsote deviz.

To pa je tudi tisto, zaradi česar jih je veljalo spoznati.

Moje ponovletno razmišljanje:

Smrečica, smrečice, smreke...

Navadili smo se že, da nam smrečica pričara v nekaj prednovoletnih dneh svečano predpraznično novoletno vzdušje. Tudi pred mesecem dni je bilo tako. In čeprav je danes že nekaj tednov novega leta za nami, pa je vendarle še pravi čas, da opozorimo na to, kar je treba ob tem povedati:

Mnogim izmed nas smrečica ni nekaj novoletno osrečujočega, pomeni nam prestižni objekt, ki ga v borbi za čim bogatejši in razkošnejši videz uporabljamo v čedalje večji meri.

Ne bi se zadržal dalj ob tem, da v mnogih primerih jelk sploh ne krasi mo zase, da praviloma zaradi raznovrstnih lučk in blišča ne spuščamo zaves in rolet — češ — naj vidijo drugi, s kakšno krasoto se lahko bahamo.

Ne bi se dalj zadrževal ob tem, da jelka torej ni nekaj, kar naj ustvari novoletno vzdušje v družbi, pač pa simbol dobrega, boljšega ali celo odličnega gmojnega položaja v družbi — je torej orodje navideznosti.

Zadržal bi se ob tem, da nam celo en sam tak simbol ne zadošča: Nekaj deset primerov sem naštel v Domžalah in okolici, ko je padla smrečica zato, da za zaveso v dnevni sobi ali na balkonu oznanja sosedom in mimoidočim: v tej hiši zmoremo dve.

Dogaja se celo, da se najde v hiši tudi tretja smrečica, katere namembnost pa je prav taka zvito preraču-

nana... Če gremo nekoliko naprej v razmišljanje in če nekoliko karikiramo, tedaj bi lahko izrazili bojazen, da ni več daleč čas, ko bo stala smrečica tudi pred pesjakom, pred kurnikom, smrečico bo imel avto v garaži — pa še kdo... Svojo (osvetljeno) smreko bo imela tudi ptičja krmilnica na vrtu...

Smrečice so padale — in še padajo in nemara bodo tudi v prihodnje. Pa vendar — komu je mar vsega, kar z nekaj po smrečju dišečimi uricami) izgubimo? Ko očitno tudi ni dosti mar tistim, ki so načrtovali prodajo smrek v domžalskem Kurivu, smreke posekali, po novem letu pa jih je še vedno za kak kamion posekanih, pa neprodanih zadaj za prodajalno prekril januarski sneg...

M. Brojan

iz naših krajevnih skupnosti

Krajevna skupnost Blagovica

Že dober mesec je tega, kar sva bila s tovarišem Srečkom Berčičem, predstojnikom oddelka splošnih in družbenih služb pri domažski občinski skupščini in obisku ene najbolj vzhodnih domažskih krajevnih skupnosti – krajevni skupnosti Blagovica.

O marsičem smo se menili, kajti ta krajevna skupnost ima obilo načrtov; že zaradi tega, ker je bil v preteklosti zaradi rezervata hitre avtoceste vsakršen napredek kraja – nemogoč.

Kdo so sodelovali v razgovoru? Tile:

Alojz Ravnikar, predsednik sveta KS Blagovica, Milan Florjančič, predsednik komisije za planiranje obdobje 1981–1985, Jelka Markovšek, predsednik skupščine KS Blagovica, Darinka Vajde, predsednik krajevne konference SZDL Blagovica, Mitja Beguš, referent v krajevnem uradu Blagovica.

Nekaj podatkov . . .

KS Blagovica obsega naselja PETELI-NJEK, VRANKE, GOLČAJ, PREVOJE, PRILESJE, GABRJE, JELŠA, ZLATENEK, VELIKI JELNIK, MALI JELNIK, VOŠČE, ZGORNJE LOKE, PODSMREČJE, KORPE.

Blagovica med leti 1981–1985 predvideli, da bo v krajevni skupnosti potrebnost:

– preurediti stavbo krajevnega urada ter v njej pridobiti prostore za trgovski lokal, v njem povečati dvorano za kulturne namene, urediti prostore za ambulanto, družbenopolitične organiza-

Igrišče pri šoli. Zgradili so ga s svojim delom krajan, nekaj je prispevala šola z Brda ter Občinska izobraževalna skupnost

V teh naseljih in zaselkih živi 590 občanov, zanimivo pa je, da število prebivalcev upada. Občani vidijo svojo perspektivo drugje, v drugih krajih, zato odhajajo; sicer ne številčno, pa vendar.

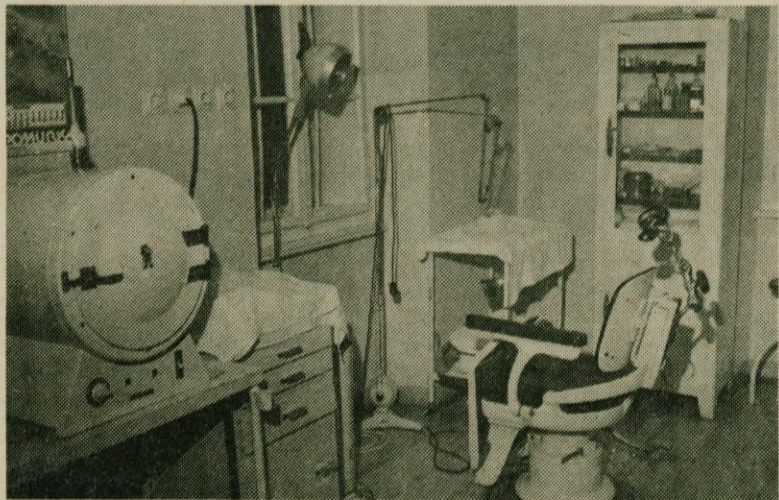
Morda bi se lahko razvil kmečki turizem, saj je Blagovica izrazito tranziten kraj, brez vsakršnega turističnega objekta. Če ob tem odmislimo dve gostilni. S kmečkim turizmom se to še nihče ni začel ukvarjati, pa bi nemara rezultati ne bili slabi . . .

cije, krajevni urad itd.,

– zgraditi mrliško vežico, ki je potrebna predvsem zato, ker morajo pogrebni sprevodi potekati po glavni cesti Ljubljana–Maribor,

– preurediti avtobusno postajališče, doslej se je namreč uveljavila praksa, da so različni avtobusi našli svoje parkirišče na cestah, zasebnih dvoriščih itd. . .

Ob tem v Blagovici načrtujejo potrebo, da se zanje uredi vprašanje prevozov. Dogaja se, da potnikov do Blago-

Ambulanta v Blagovici je v slabem stanju. Krajan želijo, da bi se zdravstvo izboljšalo

Žal upada tudi število otrok v šoli, ki je štirirazrednica, s kombiniranim poukom za prvi in drugi razred.

V kraju ni vrtca. Sprva celo ni bilo „tovarišice“ za malo šolo, sedaj se je k sreči to uredilo.

Kje so potrebe?

Krajan potrebujejo v prvi vrsti trgovski lokal, zdravstveno ambulanto, prostor za kulturno življenje itd.

Ob našem obisku so posebno izpostavili problem zdravstva. Ob tem prihaja do čudnega primera: ker zdravnik ob torkih, ko bi morala biti ambulanta odprta, ni vozen, ga v Blagovico preprosto ni in občani so tako brez zdravniške oskrbe. K sreči ob četrtek pričakajo vsaj zobozdravnika . . .

Sicer pa so na komisiji, ki je pripravljala plan razvoja krajevne skupnosti

vice avtobusi namenjeni v Celje, Maribor, sploh ne jemljejo,

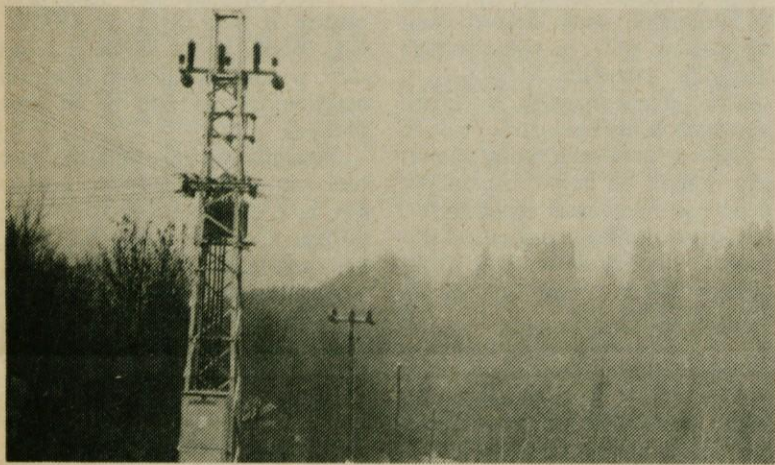
– razširiti preskrbo za zdravo pitno vodo. Vsaka vas ima svoje zajetje in rezervoar. Vodovod je dokončan v vaseh Mali Jelnik, Vošče, Veliki Jelnik, Zlatenek, Jelša, Gabrje, Prelesje, Prevoje in Podsmrečje, dograditi pa bo treba še vodovod v Korpah, Vrankah in Golčaju,

– urediti javno razsvetlavo. Le-ta je urejena delno v Blagovici ter nekaterih zaselkih, v celi vrsti naselij pa bi jo med leti 1981–1985 še radi uredili,

– razširitev šole v Blagovici – se nahaja v programu gradenj tretjega samoprispevka. Predvidevajo gradnjo prizidka v katerem bosta dve učilnici, kuhinja, večnamenski prostor,

– v rekonstrukciji komunalij bi želeli rekonstruirati most čez Zlaten-

(Nadaljevanje na 7. strani)

Transformatorska postaja v Zlatenku, ki napaja 5 vasi

Krajevna skupnost Blagovica je ena od onih, v kateri ni industrije, saj se občani v pretežni meri ukvarjajo s kmetijstvom. Mnogo se jih vozi v Domžale in Ljubljano na delo.

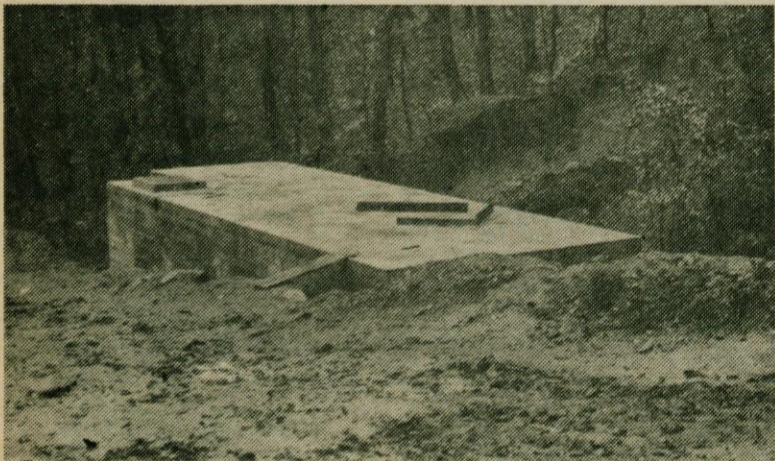
To je pretežno hribovsko kmetijstvo, ki ne daje velikih rezultatov, zato se ljudje zaposlujejo in jim je kmetijstvo le dopolnilna dejavnost. Pomagajo si s kmetijsko dejavnostjo, kot dodatnim virom zaslužka. Kajti hribovska zemlja je skopa in malokdo pridela toliko, da bi se lahko s to proizvodnjo preživljal.

V vsakem od zaselkov ali vasi sta ostala en ali dva kmeta. Sicer pa je značilno, da tudi občani, ki so sicer z

zaščitene kmetij, tudi hodijo v dopoldanskem času na delo.

V Blagovici, kot so povedali, se borijo za to, da bi dobili dovoljenja za različne gradnje, tudi za gradnjo kakega industrijskega objekta – vendar z malo uspeha. Kar je značilno za Črni graben, velja seveda tudi za Blagovico; prepoved gradenj pomeni veliko oviro razvoju teh krajev.

Za zastoj v napredku razvoja teh krajev je kriva hitra cesta v dobršni meri, pa tudi plin, ki so ga skozi kraj položili. Ker je dolina ozka, je tudi plin kot inštalacija, ki omejuje gradnje tam kjer poteka, kriv, da ne pride do gradenj.

Vodni rezervoar v Zlatenku, ki so ga zgradili s prispevki in delom krajanov, nekaj pa sta primaknili tudi Krajevna skupnost in SKIS iz Domžal

iz naših krajevnih skupnosti

(Nadaljevanje s 6. strani)
ščico v vasi Veliki Jelnik, zgraditi nova mostova čez potok Vajščico v Petelinjeku ter most čez Radomljo v Zgornjih Lokah. Prav tako bi želeli popraviti uvoz iz regionalne ceste Ljubljana – Celje v vas Zgornje Loke.

Cesta, ki pomeni nevarnost

Cesta, ki poteka skozi naselje, pomeni največjo nevarnost. Že v letošnjem letu bodo zato poskušali dobiti zemljišče da bi uredili pešpot ob glavni cesti. Pešpot, kjer so sedaj mlake, bi uredili, posuli s peskom. Tako bi obvarovali velike nevarnosti predvsem otrokom. Zanje je cesta prava past, saj ni urejene signalizacije.

Se marsikaj bi v Blagovici radi dali v plan gradenj, pa kaj ko se dobro zavedajo, da za vse ni denarja. Tako je denimo predel od Blagovice do konca Spodnjih Lok vse pod vodo: škoda se dela na njivah, travnikih, odnaša rodno zemljo. Morda bi vodna skupnost Ljubljana–Sava kaj primaknila...

Kaj pa kulturno in društveno življenje?

Kulturno umetniško društvo Podgolčaj oz. Blagovica je nekaj časa delovalo, sedaj ga pa že dve leti ni čutiti. Pripravili so celo dramsko prireditev...

Želja, da bi vnovič zaživelo kulturno življenje je prisotna. Seveda pa bo ob tem treba urediti dvorano, majhen oder. Število članstva resda ni veliko (25), pa še od tega števila je aktivneje sodelovati pripravljeno le kakih 10 članov.

Gasilska dejavnost je v Blagovici zelo razvita, saj poleg Rdečega križa drugih klubov ali društev ni.

Zato pa so gasilci (80 jih šteje GD Blagovica) zelo aktivni: resda je le 43 aktivnih, vendar pa ima ta dejavnost močno zaledje v mladinski, pionirski in ženski desetini. Na to žensko desetino so v Blagovici še posebej ponosni, saj je na področnem tekmovanju zasedla 1. mesto (Domžale – Kamnik – Litija).

Delo krajevnih skupnosti

Delo v krajevni skupnosti normalno poteka, res pa je, da je težko dobiti ljudi, ki bi želeli delati v organih krajevnih skupnosti.

Tisti, ki želijo delati, pa takoj dobe kup' funkcij, tako da potem pade obilo bremen na enega samega človeka.

To je gotovo problem vseh manjših krajev. Pa še nekaj je, kar tiste, ki delajo, boli: v kraju radi govore, da ima gotovo materialne koristi, če se je nekdo lotil dela v krajevni skupnosti. Vsi pa vemo, kako je s tem. Ko bi bili od vsake hiše le eden pripravljen delati...

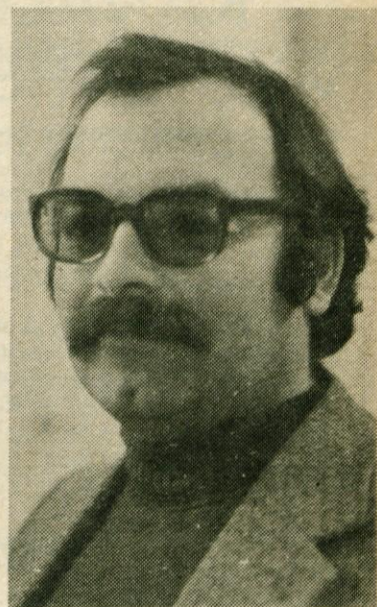
Ob tem pogovoru smo se dotaknili tudi preskrbe z električno energijo. Ob velikem razumevanju Elektro Ljubljana ter ob pomoči občinske skupščine in tovarišev Berčiča ter Remica so zgradili en kilometer in pol daljnovoda do transformatorske postaje, nizkonapetostnega voda pa še 5 km. Pri tem so se občani zelo izkazali, saj so vložili ogromno lastnega dela, prispevali različne materiale, drogeve itd.

Tako je ena sama hiša prispevala tudi po 200 ur prostovoljnega dela, kar je najboljši podatek o pripravljenosti občana – sodelovati.

DARINKA VAJDE:

Velika ovira našemu družbenopolitičnemu delu je nepripravljenost sodelovati. Vse več je takih, ki menijo, da tisti, ki sodelujemo oz. delamo v družbenopolitičnih organizacijah ali v krajevni skupnosti – imamo od tega gnotne koristi. To nas boli, hkrati pa tudi destimulira za delo v KS.

MITJA BEGUŠ:

Krajevni urad posluje v hiši, ki jo bo treba krepko preurediti. V njej bo – ko bo adaptirana – prostora za različne aktivnosti, delo družbenopolitičnih organizacij, kulturno življenje, zdravstvo itd.

Ta adaptacija je ena od prvih potreb naše krajevnih skupnosti.

Povedali so:

ALOJZ RAVNIKAR:

Trudimo se, da bi v kraju dobili vse tisto, kar je za občana najpomembnejše. Ne prizadevamo si, da bi dobili luksuzne objekte, nekaj česar ne potrebujemo... Hočemo in želimo pa, da bi imeli urejene stvari v zvezi s preskrbo, zdravo pitno vodo, energijo, cestami ipd.

Mislím, da take stvari občani po pravici postavljamo na prvo mesto. V Krajevni skupnosti se maksimalno trudimo, da bi to tudi zgradili.

JELKA MARKOVŠEK:

Otroci v Blagovici so kar nekako odmaknjeni, pa tudi oškodovani – glede na kombiniran pouk. Povem naj, da jih je precej celo v drugem razredu, ki še nikoli niso bili v Ljubljani.

Naloge za prihodnje: izboljšanje pogojev za šolanje otrok, urejeno otroško varstvo in zagotovljena njihova varnost na poti v šolo. To varnost pa bomo zagotovili, če bomo uredili pešpot ob glavni cesti.

MILAN FLORJANČIČ:

Moja želja kot predsednika komisije za plan 1981–1985 je, da bi dobili čimveč tega, kar smo predvideli. Kot občan pa si želim, da bi v našem kulturnem društvu vnovič pripravili kako kulturno prireditev, igró, saj pri tem tudi sam rad sodelujem.

***

Mengeški planinci so izredno zadovoljni z novim oskrbnikom na Mengeški koči. Zveni sicer kot reklama, vendar so se končno oddahnili, da je kočja zažvela nanovo, pa tudi postrežba je veliko boljša. Samo kot primer: Kje še v domžalski občini lahko dobite žgance? Malokje, na Gobavici pa zagotovo!

Mengeški mladinci so izdali pred Dnevom republike tretjo letošnjo številko svojega glasila Mengšan. Sami so ga napisali, sciklostirali in razposlali po hišah. Poglejmo na drugo stran, pa bomo takoj videli, o čem pišejo: Praznik jugoslovanskih narodov, Nekaj novega o Mengšu (športni park), Akcija NNNP, Dan mrtvih, Pohod na Oklo, Zganili smo se, Sanje, Pohod po poteh Radomelske čete, Beseda, dve o filmu, Tri kritične, Klubske novice, šale in pesem.

***

Pionirji Osnovne šole Matija Blejca–Matevža in člani DKD Svobode Mengeš so ob Dnevom republike pripravili v Kulturnem domu izredno lepo proslavo. Sodelovali so Filklorna skupina pod vodstvom Brede Kurzweilove, Mladinski pevski zbor Šolskega kulturnega društva pod vodstvom Osredkar Janeza, Harmonikarski orkester pod vodstvom Pavla Kosca, recitatorji in Mengeška godba pod vodstvom Franca Lipičnika. Dvorana je bila nabitó polna. Verjetno ni neskrómno, če rečemo, da bi lahko prišel kdo pogledat v Mengeš, kako je to mogoče. Morda bi se celo česa naučil!

***

Obnovljena cesta skozi Mengeš je sicer lepa, toda ponekod tudi zelo nevarna, saj so pločniki visoki tudi do 30 cm. KS Mengeš že razmišlja, da bo treba nanovo urediti pločnike, saj je ob takšnem prometu posebno nevarno za kolesarje, ki jih kamioni „potiskajo“ k pločnikom.

IZGRADNJA KANALIZACIJE V FAJFARJEVI, JARČEVI, DRAGARJEVI IN PERKOVI ULICI NA RODICI,

IZGRADNJA KANALIZACIJE V KS JARŠE-RODICA

Kanalizacija je nedvomno za vsakega občana in širšo skupnost eden najpomembnejših objektov, ki omogočajo čisto okolje z zbiranjem vseh odpadnih voda. Zgrajena kanalizacija je tudi pogoj za asfaltiranje cest na tem območju v naslednjih letih.

Kanalizacija bo zgrajena za območje Fajfarjeve, Jarčeve, Dragarjeve, Miševe (del) in Perkove (del) ulice v skupni dolžini cca 1194 m za približno 80 gospodinjstev, od tega 7 gospodinjstev v Jarčevi ulici, ki so sicer na območju Krajevne skupnosti „Slavko Šlander” Domžale. Kanalizacija bo omogočila zbiranje odpadnih voda tudi za obrtne delavnice in druge gospodarske objekte na tem območju, kakor tudi meteornih voda s cestnega omrežja.

V okviru Krajevne skupnosti Jarše-Rodica že dve leti deluje gradbeni odbor za izgradnjo kanalizacije v Fajfarjevi, Dragarjevi, Jarčevi, Miševi in Perkovi ulici. Izgradnja te kanalizacije je predvidena s srednjeročnim planom Krajevne skupnosti Jarše - Rodica za obdobje 1976 - 1980.

Svet Krajevne skupnosti in gradbeni odbor sta doslej zagotovila izvedbo vseh potrebnih priprav za izgradnjo: izdelani so načrti za kanalizacijo in asfaltiranje ulic na tem območju, pridobljena so vsa soglasja za izgradnjo (sanitarno, PTT, itd.) oziroma soglasja na projekte, pridobljena so soglasja občanov za uporabo zemljišča zaradi izkopa kanalov za kanalizacijo, zagotovljen je del sredstev za izgradnjo kanalizacije v okviru rednih sredstev Krajevne skupnosti, Samoupravne komunalne interesne skupnosti občine Domžale. Zbrane pa so že tudi nekatere ponudbe možnih izvajalcev gradbenih del, itd.

Na tej podlagi so zagotovljeni osnovni pogoji za začetek izgradnje kanalizacije v letošnjem letu.

Predračunska vrednost kanalizacije je okoli 3.200.000 din, kar pomeni za en tekoči meter približno 3.200 din. Zagotovitev tolikšnih sredstev je nedvomno, še posebej v sedanjem trenutku - zahteven problem. Gradbeni odbor in svet Krajevne skupnosti predlaga zagotovitev sredstev iz naslednjih virov:

- s samoprispevkom vseh občanov, na tem območju, ki naj bi tako skupaj zagotovili 1.050.000 din;
- s sredstvi Samoupravne komunalne interesne skupnosti občine Domžale v višini 45 % od predračunske vrednosti;
- s sredstvi Krajevne skupnosti Jarše-Rodica v višini cca 600.000 dinarjev.

Pri tem je treba poudariti, da je sklep Skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti občine Domžale, da morajo občani s samoprispevkom plačati svoj prispevek. To pomeni, da je prispevek občanov pogoj za pridobitev sredstev te skupnosti. Velika večina občanov je v dosedanjih stikih s člani gradbenega odbora ter na zboru delovnih ljudi in občanov, ki je bil 28. januarja 1980 že izrazila polno pripravljenost, da sodelujejo s svojimi sredstvi pri izgradnji kanalizacije. Zato je svet krajevne skupnosti sklenil, da zboru delegatov krajevne skupnosti predlaga razpis referendum za to območje. Referendum je potreben tudi zato, da bi občani na ta način dejansko na najbolj demokratičen način odločili o sprejetju takšne obveznosti.

Zbor delegatov KS Jarše-Rodica je na svoji seji, ki je bila dne 8. februarja 1980 to obravnaval ter sprejel sklep o razpisu referendum za sofinanciranje izgradnje javne kanalizacije na območju omenjenih ulic na Rodici. REFERENDUM BO V NEDELJO, 2. MARCA 1980 OD 7.00 DO 18.00 URE V OSNOVNI ŠOLI JOSIP BROZ TITO.

Zato pozivamo vse občane, da se udeležijo referendumu ter s svojo odločitvijo potrdijo odločenost za ureditev okolja.

Gradbeni odbor pri svetu KS
Jarše-Rodica za izgradnjo
kanalizacije

Polemično:

Uh, ti avtobusi!

Teži me tudi to, kar bom skušala napisati v tem sestavku. Ker tudi to ni le moj problem, ampak problem več ljudi iz Mengša, kateri se vsak dan vozimo v Ljubljano in smo ob tem prizadeti, mislim, da bi bilo vredno objave. Sicer pa to prepustim vam!

Veliko Mengšanov se vsak dan vozi v Ljubljano na delo, v šolo, po opravkih... Mnogi se najraje poslužujemo avtobusov - direktnih Ljubljana-Trzin, Loka, Mengeš in obratno, ker so ti pač hitrejši od tistih, ki gredo skozi Domžale. Eden od takih avtobusov je tudi avtobus v smeri Ljubljana - Brnik, imenovan tudi „Brničan”. Pa da ne pozabim! V Mengšu imamo tri avtobusne postaje. Prva je nasproti Doma počitka, druga pri bistroju „Lovec” in tretja pri bencinski črpalki Petrol. In do nedavnega so vsi „direktni” avtobusi ustavljali na vseh treh postajah v Mengšu. Pravim: do nedavnega!

Kajti pred nekaj meseci se je zataknilo. In to ravno pri „Brničanu”. Ko smo želeli izstopati na postaji „Pri Petrolu” nam voznik ni hotel ustaviti. Izrečenih je bilo mnogo hudih besed, tako z naše strani, kot s strani voznika.

Izvedali smo le to, da tu postaje ni več oz. je ni. Ker se je to ponavljalo, smo se „vdali” in nehali tečnari.

Toda čudili smo se, ko nam je avtobus na progi Ljubljana - Loka - Kamnik - z napisom VIATOR še naprej ustavljal na vseh treh postajah, avtobus „Brničan” včasih z napisom VIATOR, včasih z napisom ALPETOUR pa ne vedno.

To, ali bo „Brničan” ustavil na spodnji postaji „Pri Petrolu” pa je bilo odvisno od mnogih dejavnikov: od zamude, šoferja in celo od vremena.

In ker uporabniki nikoli nismo

vedeli in še vedno ne vemo kako bo, ko pripeljemo do te sporne postaje, smo bili in smo še - pač v nadlego vozniku z vprašanji: ZAKAJ NE?

In ko avtobus brzi mimo Petrola, ne da bi ustavil, se kregamo, zmerjamo, obtožujemo in dobivamo take odgovore:

- Ne bom ustavil! Tu ni postaje!
- Ni postaje, se nimam kje umikati!

- Tu postaje ZA MENE ni!
- Krajevna skupnost tu ni označila postaje, zato ne ustavljamo!
- Bom ustavil, če bo dobro „vreme”!

- Ne smem ustaviti!
In žal so šoferji vsak dan „tarča”, mi pa se sprašujemo, zakaj tako?

Ali so krivi: vozniki, avtobusni podjetji Viator in Alpetour ali KS.

In niti enkrat ne vemo, ali bomo lahko izstopili ali vstopili ali ne, kajti nekateri šoferji ustavljajo, mnogi ne, nekateri pa danes da, jutri ne, odvisno pač od razpoloženja, zamude, vremena, obraza...

Vse skupaj je čudno.

Kajti Viatorjevi avtobusi na progi Ljubljana - Trzin - Loka - Mengeš - Kamnik in obratno redno ustavljajo na vseh treh mengeških postajah, pa čeprav včasih ob torkih in četrčkih v jutranjih urah le za toliko časa, da nam sprevodnik iz avtobusa zakliče:

„Preveč nas je že! Ne moremo vzeti še vas! Počakajte na naslednjega!”

In mi čakamo na naslednjega. In ko je to „Brničan”, ta tudi odbrzi mimo. Potem gremo nekateri domov po avtomobile, in se peljemo v Ljubljano, seveda na postaji naložimo tudi tiste, ki čakajo na „naslednjega” oz. se ne smejo voziti zaradi torkov in četrčkov ali pa se še iz kakih drugih „znanih” vzrokov NE MOREJO.

R. H.

Besedo imaš, občan:

Kdo je odgovoren za medkrajevne ceste?

Od Mengša do Loka imamo lepo široko in dobro grajeno cesto.

Lahko rečem da je v suhem in sončnem vremenu res veselje po njej hoditi ali se peljati s kolesom. Kaj pa v dežju? Če hodim peš za krajem moram imeti gumijaste škornje; nizki čevlji sploh ne pridejo v poštev, ker na obeh straneh ceste stoji voda, ki nima kam odtekat, ker je bo krajeh te lepe ceste visok rob. Od kar je ta cesta asfaltirana, še nisem videl na njej cestarja, ki bi napravil odtočne kanale. Pa tudi nihče se ne spomni, da bi poslal plug, ki bi odstranil material, ki se sčasoma nabere ob strani ceste.

Mislim, da tudi za samo cesto ni dobro, če na njej stoji voda, posebno še pozimi. Že nekajkrat sem komu od komunale Domžale omenil, da bi nekdo poslal plug, ki bo odril nakopičeni material v stran.

Tudi na zboru občanov v Mengšu sem že pred štirimi leti omenil, da je to potrebno urediti, pa je do danes še vse brez uspeha.

Zato apeliram na odgovorne, da se kdaj sami zapeljejo ob dežju po tej cesti in ugotovijo, da je res potrebno nekaj ukreniti.

Ilja Špehar
Kamniška 22, Mengeš

MASKIRAN V BERAČA SEM NABRAL
PETDESET JURJEV.
MALENKOST! JAZ SEM JIH V
MASKI NATAKARJA ČEZ TRISTO.

DOBER DAN, DOMŽALSKI OBČAN

STANE HABE

Nekateri ljudje se nam vtisnejo v spomin zaradi svoje dinamičnosti, neprestanega gibanja in zdi se, kot da se ne znajo zaustaviti. Vidi mo jih, kako se jim vedno mudi, in skoraj izjemoma se zgodi, da jih ne opazimo na prireditvah ali srečamo v dejavnosti, ki se ji v celoti posvečajo. Mednje sodi tudi Stane Habe, dobro znan domžalčan, glasbenik, ravnatelj Glasbene šole Domžale in družbenopolitični delavec na kulturnem in drugih področjih.

Pogosto ga vidimo, kako hiti s kolesom, krepak, s čepico na glavi, ali pa pospešuje korak, malone teče, vidimo ga na številnih prireditvah, še posebej, če so posvečene glasbi.

Življenjska pot ga je v Domžale pripeljala leta 1952. Skoraj polovica njegovega življenja, letos bo dopolnil 60 let, je povezana s tem mestom. Tistega leta ga je ravnatelj domžalske nižje gimnazije Milan FLERIN pregovoril, da se ni zaposlil v Kranju, in da je prevzel mesto predavatelja na omenjeni šoli. V obdobju, odkar je v Domžalah, je vodil več pevskih zborov, mešanih, moških in otroških, domala v vseh krajih občine; med drugim mešani in moški zbor domžalske ter ihanske Svobode, pevske zборе v Radomljah, Blagovici, Moravčah in drugod. Lahko bi rekli, da skorajda ni tovarne, kjer ni organiziral delavcev, ljubiteljev zborovskega petja, ki so nastopali na prireditvah. Zdaj že vrsto let vodi moški pevski zbor Društva upoko-jencev Domžale.

Rad dela z zbori

Vodenje pevskih zborov ga navdušuje že vrsto let. Pripoveduje, da se je daleč nazaj vozil s kolesom v Moravče dvakrat na teden, kjer je vodil pevski zbor, pa tudi dve leti na Vrhniko, da je opravljal isto delo. Kar težko je razumeti to zagnanost, še posebej, če jo postavimo v današnji čas. Ko se čudim njegovi pripovedi, se kar z nekakšno otožnostjo povrne v bližnjo preteklost, ki se nam dandanes rada kaže tudi v polepšani, romantični luči.

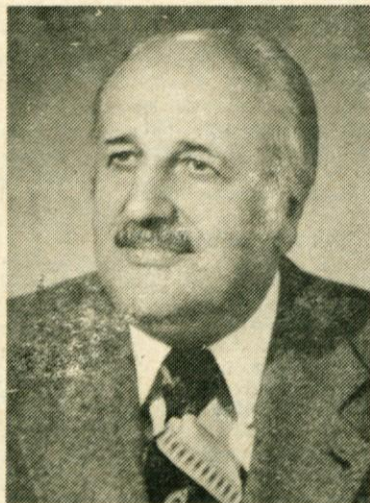
„Včasih je bilo idealizma mnogo več,“ pravi, „danes pa ljudje zahtevajo za vsako delo plačilo.“ Razgovori se o tem, da je bil nekdanj življenjski standard nižji, kulturno življenje pa danes nenehno raste. Danes se kaže širina kulturnega snovanja, pri tem pa se rad spominja, s kakšno zavzetostjo in privrženostjo so pevci in glasbeniki sodelovali na prireditvah v vseh povojnih letih in pri tem omeni veliko slavje v ljubljanskem Tivoliju leta 1961, kjer je ob 20. obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte sodeloval velik orkester s 3000 pevci.

„Danes si ljudje želijo ugodja, življenje je zahtevnejše; čas, v katerem živimo, prinaša zahtevo in potrebo po večji kakovosti. Ljudje radi prihajajo na prireditve, če vedo, da bodo kakovostne; tedaj je zagotovljen tudi lep obisk,“ nadaljuje.

Največja nagrada pevovodji – uspeh zбора

Stane Habe je živahen, temperamenten, rad je v družbi, rad se pošali. Zato morda ni čudno, da je že od nekdanj rad delal s pevsкими zbori, še tedaj, tik po drugi svetovni vojni, ko je na Vrhniki, svojem rojstnem kraju vodil ženski in mešani pevski zbor in godbo na pihala. Obenem pa je bil tudi vnet kulturni delavec.

„Največja nagrada pri delu z zbori mi je bila, ko je zbor uspel. Uspehi te ženejo naprej,“ pravi. „Pevovodja mora pevce vzpodbuditi. Zbor mora uspeti, kakršnokoli plačilo pa ne odtehta

lepega občutka, če zbor v celoti uspe.“

Kdorkoli se ukvarja s skupinami ljudi, se zaveda, da je to zahtevno delo, zlasti če pomislimo, kako smo danes obremenjeni z različnimi opravili in dolžnostmi. Tudi sam potrди, da je bilo veliko lažje delati z otroškimi zbori, ker si imel pevce vsak dan ob sebi. Dosti težje pa je bilo z odraslimi, saj jih je bilo ob vsakem času težko dobiti. To je povzročalo dodatno delo, saj je moral potem s posamezniki obdelovati posamezne dele pesmi.

Glasbena vzgoja otrok vzgaja tudi njihove starše

Poseben pečat dejavnosti tovariša Habeta daje njegovo vodenje Glasbene šole v Domžalah, kjer je ravnatelj že od leta 1959. Na tem mestu je lahko vsestransko razvijal organizacijske sposobnosti, zvestobo in predanost izobraževanju mladih, pa tudi starejših ljubiteljev glasbe ali kasnejših poklicnih glasbenikov. Pred tremi leti je v okviru ljubljanske Pedagoške akademije predložil diplomsko nalogo z naslovom „O poslanstvu glasbene šole v odnosu do osnovne in glasbene kulture v občini Domžale.“ Ko govori o pomenu šole v kraju, njeno navzočnost je sam najlažje občutil skozi neprestane stike z otroci in njihovimi starši, je zapisal takole: „Že samo dejstvo, da je v kraju glasbena šola, daje ljudem misliti, da se je glasbe treba učiti. Danes proces spoznavanja glasbe po posredovanju glasbenih šol poteka od otrok na starše in obratno. Otrok, ki obiskuje glasbeno šolo, vnaša v družino zanimanje za vrednote, ki so bile prej premalo cenjene. Ko otrok nastopa po raznih prireditvah, so k temu v prvi vrsti pritegnjeni njegovi starši in vrstniki, ki se polagoma seznanijo z neznanimi imeni glasbenih ustvarjalcev, kar jih motivira, da tudi doma radi poslušajo kakovostnejšo klasično glasbo.“

Vnet družbenopolitični delavec

Pogovor, ki mu kar ne zmanjka rdeče niti, naveže na sogovornikovo družbenopolitično dejavnost. Med številnimi družbenimi zadolžitvami, je že drugo mandatno dobo predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti, sicer pa je tudi delegat v organih Socialistične zveze, Zvezi kulturnoprosvetnih organizacij, deluje pa tudi na strokovnem glasbenem področju.

Na vprašanje, kako je ob zagati s časom, saj se predaja vzgoji, kulturnim prireditvam, opravlja tudi vodstveno delo na Glasbeni šoli, še našel čas za razvejano družbenopolitično delo, reče, da je družbenopolitična dejavnost tesno povezana s kulturnim življenjem.

S tem, ko se zavzema za napredek, označi tisti delček svoje osebnosti, ki venomer nekaj išče. Na sestankih je ponavadi aktiven. Vključuje se v razpravo in čeprav ni ljubitelj velikih in done-

čih besed, zna vedno najti primere iz življenja in prakse ter na podlagi sedanjih izkušenj iskati rešitve za jutri. Rad zatrdi: „Možnosti razvoja na glasbenem področju in nasploh v kulturi so še velike; čeprav to razvejanost ovira pomanjkanje finančnih sredstev in prostorov. Pa tudi kulturnih delavcev naj bi bilo več, saj strokovnega kadra marsikje primanjkuje.“

Ni mu žal nešteti ur dela

Pravi, da mu ni žal nešteti ur dela, ki jih je moral posvetiti glasbi, vzgoji, amaterski dejavnosti, organizaciji kulturnih prireditev, sestankom in akcijam v družbenopolitičnem delu. Po vsem tem ima dober občutek, saj je povsod tam, kjer je hodil in delal, pustil rezultate svojega dela. Ob tem namigne, da mu vsa ta dejavnost ni prinesla materialnega bogatstva.

Stene stanovanja njegovega doma so pokrite s številnimi priznanji, zlasti pa je

ponosen na Kersnikovo plaketo za pomembne uspehe pri razvijanju kulturne dejavnosti v domžalski občini.

Mimo ljudi, kot je Stane Habe, teče življenje morda še prehitro. Prenaglo, da bi mogli v celoti uresničiti, vse kar so si zadali. Hiter tempo sodobnosti in razdrobljenost dneva, ki ga povzroča vrsta dnevnih opravil, morda preprečujeta, da bi posegli po vsem tistem, kar menijo, da je treba še storiti v pestrem samoupravnem vsakdanu.

Jože Skok

Pred nedavnim je tovariš Stane Habe dobil še eno od priznanj. Zveza kulturnih organizacij Slovenije mu je podelila priznanje.

Tudi zanj tovarišu Habetu iskreno čestitamo.

Uredništvo

NA ODRSKIH DESKAH DELO KULTURNEGA DRUŠTVA JOŽEF VIRK DOB

Čeprav je minulo že precej časa je prav, da napišemo nekaj vrstic o delu Kulturnega društva Jožef Virk Dob, ki ima za svoje delo izredno težke pogoje, saj nima lastnih prostorov.

Nekajkrat so nadvse uspešno uprizorili igro v 7 slikah Mira Štefanca „Včeraj popoldne“, s katero so gostovali tudi v Ihanu in Šentvidu pri Lukovici. Vloge so uspešno tolmačili: Miloš Starbek, Majda Gacior, Milica Habjan, Maks Vister, Marjan Kovič, Marjan Kuret, Marija Limoni, Vera Bevc, Pavla Starbek, Sabina Zdešar, Tone Rogelj, Marko Starbek, Margi Smolnikar. Za razsvetljava in ozvočenje je poskrbel Pavle Orehek, za organizacijo pa Miloš Starbek.

V počastitev slovenskega kulturnega praznika so podvodstvom zborovodje Karla Leskovca pripravili uspel koncert domačega Mešanapevskega zboru in Stobljanskega okteta.

Prizadevni člani so bili tudi organizatorji revije odraslih pevskih zborov, ki so vključeni in delujejo v okviru ZKO Domžale.

Obisk na vseh nastopih je bil izredno lep, gledalci in poslušalci so pa izvajalce nagradili z dolgotrajnimi aplavzi, ker je največje plačilo za številne ure in odrekanje, predvsem v večernih urah, ko marsikdo že počiva v postelji.

Prizadevnim članom želimo pri njihovem nadaljnjem delu še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

Danica Zidarič: učenci in prijatelji...

Tovarišica Danica Zidarič je naša dopisnica, sicer pa je upokojena učiteljica. Med izgnanci se je v vojni znašla leta 1941 v Srbiji, kjer je s tamkajšnjimi ljudmi navezala tesne prijateljske – človeške vezi.

Tudi danes, toliko let po vojni, se ljudi, ki so ji dali zavetje s prijaznostjo spominja, saj se ob priliki vlaka spominov in prijateljstva vsako leto – pa tudi sicer – rada poda med svoje prijatelje.

Tako je bilo tudi v preteklem letu, ko je bila nekajkrat med „svojimi“ v Srbiji. Kot upokojena učiteljica – Slovenka je v Osnovni šoli „Milica Pavlovič“ iz Čačka prevzela tečaj slovenščine, ki ga mladi Čačani z zanimanjem obiskujejo. Krajevni list „Čačanski glas“ je o njej objavil tole fotografijo.

Izid VII. javnega natečaja za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo

Izvršni odbor Skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, je v Občinskem poročevalcu št. 5, z dne 26.4.1979 objavil natečaj za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo.

Odziv na natečaj je bil precejšen, predvsem za pridobitev posojil za individualno gradnjo, medtem ko za nakup stanovanj v etažni lastnini in za nakup najemnih stanovanj za delovne organizacije sredstva niso bila v celoti razdeljena.

V roku je prispelo skupaj 172 vlog in sicer:

- 4 vloge za nakup najemnih stanovanj;
- 12 vlog za nakup stanovanj v etažni lastnini,
- 118 vlog za individualno gradnjo,
- 37 vlog za individualno gradnjo iz kvote za zaposlene pri zasebnih delodajalcih,
- 1 vloga za komunalno urejanje stavbnih zemljišč.

Izvršni odbor je že predhodno imenoval 3-člansko komisijo za ogled individualne gradnje ter stanovanjskih razmer posameznih prosilcev. V tej komisiji sta sodelovala predsednik odbora za graditev stanovanj Albin Cvetko in član odbora Anton Smole ter delavka delovne skupnosti Lila Gabrič. Za dodatnega člana komisije je bil naknadno imenovan še Zvone Dolenc.

Pri ogledih stanovanj in gradenj delavcev zaposlenih pri zasebnih delodajalcih sta sodelovala tudi člana sindikata delavcev zaposlenih pri zasebnih delodajalcih Rudi Albert in Vili Majhenič. Komisija je opravila ogled stanovanj in fazo gradnje pri vseh prosilcih.

Skupni razpisani znesek v višini 31.402.000 din je bil namenjen:

- I. 12.000.000 din za posojila delovnim organizacijam pri LB - Banka Domžale, ki združujejo sredstva za nakup ali gradnjo standardnih najemnih stanovanj. Natečaja so se udeležile naslednje delovne organizacije:

	Združ.sred.78	Odobreno din
1. Helios - Kemična industrija Domžale	1.268.580,80	700.000
2. LB - Banka Domžale	106.832,20	600.000
3. Papirnica Količevo	967.450,15	2.000.000
4. Zdravstveni dom Domžale	321.640,20	800.000
Skupaj:		4.100.000

- II. 4.000.000 din za posojila občanom, ki združujejo sredstva pri LB - Banki Domžale preko svojih organizacij za nakup stanovanj v etažni lastnini. Prispelo je 12 vlog, od katerih so bile vse ugodno rešene. Iz tega naslova je podeljeno skupaj 2.530.000 din.

1. Hočevnar Marjan, Na ulicah 30, Loka pri Mengšu, GIP „Beton“ TOZD „Operativna“ Domžale
2. Končan Janez, Tunjska 2a, Kamnik, Komunalno podjetje Domžale
3. Korošec Marko, Gradišče 14, Ljubljana, BIRO 71, Domžale
4. Majerle Mirko, Ob žici 1, Ljubljana, LEK TOZD Kemija, Mengeš
5. Marn Leopold, Štefanova 23, Ljubljana, TIP „Beton“ TOZD „Operativna“ Domžale
6. Ružnič Osman, V. Vlahoviča 2a, Domžale, Helios Domžale
7. Sitar - Miketič Vlasta, Kersnikova 3, Domžale, LB - Banka Domžale
8. Žagar Lidija, Prešernova 37, Domžale, Napredek Domžale
9. Žigon Andreja, Miklošičeva 17, Ljubljana, BIRO 71, Domžale
10. Žorž Savo, Na jami 12, Ljubljana, Termit Domžale
11. Kostešič Marina, Zaloška 76a, Ljubljana, Mehaniz. in grad. TRZIN, Gozd, gospod. TOZD
12. Bela Ljudmila, Zupančičeva 6, Domžale, Tosama Domžale

- III. 6.500.000 din za posojila občanom, ki združujejo sredstva pri LB - Banki Domžale preko svojih organizacij za individualno gradnjo. Iz tega naslova je bilo posojilo odobreno naslednjim prosilcem:

1. Ahčin Bojan, Šaranovičeva 7, Vir, Papirnica Količevo
2. Armeni Valentin, Šentvid 33, Lukovica, Komunalno podjetje Domžale
3. Ažman Anton, Dob 116, Dob pri Domžalah, Osnovna šola Dob
4. Bajde Franc, Gradišče 17, Lukovica, Helios Domžale
5. Bergant Janez, Murnova 20, Mengeš, Induplati Jarše
6. Birk Veronika, Trg svobode 4, Moravče, SOB Domžale
7. Bizilj Tončka, Blagovica 24, Napredek Domžale
8. Bizilj Vida, Trg svobode, Moravče, Tosama Domžale
9. Cerar Betka, Količevo 34, Domžale, Papirnica Količevo
10. Cerar Daniel, Goričica 1, Moravče, Skup. strokovne službe SIS Domžale
11. Cerar Elizabeta, Žnidaršičeva 1, Količevo, Helios Domžale
12. Dermalovec Urška, Prevoje 60, Lukovica, Univerzale Domžale
13. Dodič Marija, Prešernova 30, Domžale, Papirnica Količevo
14. Dolinšek Vida, Kettejeva 1, Domžale, Zdravstveni dom Domžale
15. Dornik Danica, V. Vlahoviča 10, Domžale, Zdravstveni dom Domžale
16. Erminio Joži, Triglavka 7, Radomlje, Tosama Domžale
17. Gorjup Franc, C. heroja Vasje 4, Moravče, Termit Domžale
18. Gorenc Vojko, Savska 36, Domžale, Tosama Domžale
19. Goršek Matija, Prešernova 51, Domžale, Zdravstveni dom Domžale
20. Grintal Anton, V. Vlahoviča 1B, Domžale, Helios Domžale
21. Grintal Milena, Ljubljanska 120, Domžale, Univerzale Domžale
22. Hafner Marjan, Škrjančeva 5a, Radomlje, Tosama Domžale
23. Homar Viktor, Dole 31, Moravče, LEK TOZD Mengeš
24. Hribar Ema - Francka, Ihan 113, Helios TOZD Oljarna
25. Hrovat Marija, Krakovska 30, Domžale, Tosama Domžale
26. Jeras Tanja, Šentvid 33, Lukovica, Tosama Domžale
27. Jereb Ivanka, Hudo 6, Radomlje, Induplati Jarše
28. Jesenko Katarina, Groblje 3a, Domžale, VTOZD BF za živinorejo
29. Josipovič Josip, Dob 89a, Dob, PTT TOZD Domžale
30. Juras Ivan, Hudo, Opekarniška 24 a, Papirnica, Količevo
31. Juras Milena, Opekarniška 3, Radomlje, Induplati Jarše
32. Kaliman Marjan, T. Tomšiča 10, Domžale, Helios Domžale
33. Kališnik Terezija, S. Jenka 1, Domžale, Helios Domžale
34. Kaplja Ladislav, Dob 15, Dob pri Domžalah, Helios Domžale
35. Klopčič Janez, Suhadole 15, Komenda, SOB Domžale
36. Klopčič Marija, Dole 31, Moravče, Napredek Domžale
37. Klopčič Marta, Študljanska 17, Domžale, Termit Domžale

38. Kokalj Viktorija, Zaboršt 42, Domžale, TOKO Domžale
39. Kolbl Marta, Vir, Linhartova 1, Domžale, Tosama Domžale
40. Kolenc Slavica, Ljubljana, Šarhova 12, Zdravstveni dom Domžale
41. Končar Jože, Mošenik 7, Moravče, Papirnica Količevo
42. Kos Joži, Radio cesta 6, Domžale, Helios Domžale
43. Kosi Stanislava, Dob 38, Dob pri Domžalah, Helios Domžale
44. Kosec Milena, Pelechova 20, Preserje, Zdravstveni dom Domžale
45. Kosmatin Roman, Turnše 10, Dob pri Domžalah, Papirnica Količevo
46. Kotnik Joži, Krtina 35, Dob, Napredek Domžale
47. Kovač Tončka, V. Vlahoviča 2B, Domžale, Helios Domžale
48. Koželj Stefan, Sr. Jarše 58, Domžale, Tosama Domžale
49. Krampelj Maruše, Trdinova n.h., Domžale, VVZ Domžale
50. Kveder Marjan, Šentvid 30, Lukovica, Zdravstveni dom Domžale
51. Lebar Marija, Vrhpolje n.h. Moravče, Tosama Domžale
52. Lipovšek Matko, Gorenjska 2, Mengeš, Semesadike Mengeš
53. Mal Janez, Tomanova pot n.h., Moravče, Helios Domžale
54. Marolt Franc, Drtija n.h. Moravče, Termit Domžale
55. Mav Janez, Rafolče 13, Moravče, Papirnica Količevo
56. Mav Zvonka, Lobodova 5, Domžale, PTT TOZD Domžale
57. Merela Ivica, Vače, Slivna 25, SOB Domžale
58. Mihelčič Janez, Sp. Tustanj 3, Moravče, Papirnica Količevo
59. Narobe Stanislava, Vir, Linhartova 6, VVZ Domžale
60. Novak Majda, Šentvid 2, Lukovica, Napredek Domžale
61. Omahna Ivan, Lukovica 27, Mojca Lukovica
62. Opravš Helena, Pelechova 64, Preserje, Helios Domžale
63. Orehek Angela, Dob 34, Dob pri Domžalah, Napredek Domžale
64. Orehek Frančiška, Vegova 3, Moravče, PTT Domžale
65. Osenk Mihaela, Trdinova 7, Domžale, TOKO Domžale
66. Osojnik Mihaela, Kettejeva 11, Domžale, Helios Domžale
67. Osolin Franc, Češenik 19, Dob pri Domžalah, Tosama Domžale
68. Pavšin Ivanka, Sr. Jarše 18, Domžale, TOKO Domžale
69. Peterka Ivo, Prikrnica 2, Moravče, Induplati Jarše
70. Petrič Jelka, Vrba 10, Lukovica, Helios Domžale
71. Pirč Marija, Prevoje 103, Lukovica, Tosama Domžale
72. Pirnat Ani, Prešernova 3a, Domžale, Helios Domžale
73. Podboršek Terezija, Loka, Pot na Dobeno 2, Induplati Jarše
74. Prešeren Primož, Bokova 11, Radomlje, Helios Domžale
75. Prisljan Anton, Študljanska 54, Domžale, Beton TOZD Domžale
76. Prisljan Marko, Kamniška 14, Domžale, Papirnica Količevo
77. Radošević Milan, Sejmiška 29, Domžale, Termit Domžale
78. Ravnikar Janja, Krožna 2, Domžale, Napredek Domžale
79. Ravnikar Marija, Nožice, Gostičeva 61, Napredek Domžale
80. Remšak Stane, Jelovškova 10, Domžale, Helios Domžale
81. Rihtar Anica, Fajfarjeva 11, Domžale, Helios Domžale
82. Rokave Viktor, Zg. Tustanj n.h. Moravče, Gozd. gosp. Ljubljana TOZD Trzin
83. Rotar Franc, Ples 11, Moravče, Termit Domžale
84. Rožmanec Miroslava, Moškričeva 10, Ljubljana, Helios Domžale
85. Sarajlija Milena, Cesta talcev 2, Domžale, Temeljno sodišče Domžale
86. Savič Alenka, Savska 1, Domžale, SIS Socialno skrbstva Domžale
87. Sedeljšek Franc, Zg. Loke 14, Blagovica, PTT TOZD Domžale
88. Sitar Dragica, Partizanska 4, Mengeš, TOKO Domžale
89. Smolnikar Antonija, Dob 94, Dob pri Domžalah, Napredek Domžale
90. Spreitzer Majda, Lobodova 9, Domžale, Univerzale Domžale
91. Stegner Alenka, Turnše 19, Dob, Napredek Domžale
92. Stupica Teodor, Rova 18, Radomlje, POZD Platenka
93. Sušnik Vladka, V. Vlahoviča 1D, Domžale, Univerzale Domžale
94. Šinkovec Marjan, Trdinova 19, Mengeš, Gozd. gosp. Ljubljana, TOZD Trzin
95. Skrbe Dragica, Trnjava 12, Lukovica, Mojca Lukovica
96. Takevec Franc, Zupančičeva 7, Domžale, SOB Domžale
97. Ulčakar Marija, Zalog 6, Moravče, Rašica Moravče
98. Videgar Ivanka, Zg. Jarše 40, Radomlje, Napredek Domžale
99. Videmšek Andrej, Dob 76, Dob pri Domžalah, Tosama Domžale
100. Videgar Fani, Dole pri Krašcah 34, Moravče, TOKO Domžale
101. Vidovič Ivan, Podrečje 5b, Domžale, Tosama Domžale
102. Vodnjov Alojz, Dragomelj 54, Domžale, Gozd. gosp. Ljubljana TOZD Trzin
103. Vozelj Marija, Krašce 14, Moravče, Termit Domžale
104. Zabret Pavla, Podrečje 49, Domžale, Termit Domžale
105. Zalokar Marija, Trg svobode 15, Moravče, Zdravstveni dom Domžale
106. Zver Silva, Ihan 1, Domžale, Delavska univerza Domžale
107. Zbavnik Valentin, Petrovčeva 13, Domžale, Papirnica Količevo
108. Žibert Vinko, Sp. Loke 4, Lukovica, Helios Domžale
109. Žirovnik Marija, Novakova 12, Mengeš, SOB Domžale

Iz istega naslova niso bile ugodno rešene naslednje vloge:

1. Gabrovec Ivana, Dole pri Krašcah n.h. Moravče
2. Košir Danice, Partizanska 9, Domžale
3. Lap Milene, Šlandrova 5, Radomlje
4. Pavlič Ivana, Podgorje 13, Kamnik
5. Rus Jožef, V. Vlahoviča 1/B, Domžale
6. Sušnik Marjete, Vir, Cojzova 30 Domžale
7. Usenik Anke, M. Blejca 4, Kamnik

- IV. 6.000.000 din za komunalno urejanje stavbnih zemljišč. Iz tega naslova je bilo podeljeno posojilo Samoupravni komunalni interesni skupnosti Domžale v višini 5.600.000 din. Ostalih 400.000 din pa prosilcema Januš Dušanu in Januš Jožetu oba iz Domžal, Ljube Serčerja 2. Odobritev posojila gornjima prosilcema je vezana na izpolnitev pogoja med SKIS in Janušem pri pridobitvi zemljišča za realizacijo gradnje SPB-1.

- V. 2.902.000 din za posojila delavcem zaposlenim pri zasebnih delodajalcih na nakup stanovanj v etažni lastnini ter za individualno gradnjo. Na ta naslov je prispelo 37 vlog za individualno gradnjo. Vse bo bile ugodno rešene.

1. Albert Rudi, Taborska 24, Domžale - Kožar Janez, Domžale
2. Arnež Miha, Sp. Jarše 14, Domžale - Arnež Miha, Sp. Jarše
3. Borovnik Ivo, Vaška pot 18, Preserje - Močnik Jože, Preserje
4. Cerar Ciril, Dob 152, Dob pri Domžalah - Srebotnjak Branko
5. Cerar Marija, Dole pri Krašcah 29 - Milena Arnuš, Domžale
6. Cerar Milena, Dob 113, Dob pri Domžalah - Srebotnjak Branko
7. Cotman Stane, Zg. Jarše 6, Radomlje - Ipavec Anton, Mengeš
8. Gorjup Miran, Šmarca 85, Kamnik - Dolenc Gorjup, Avtoservis Trzin
9. Gostinčar Jože, Pšata 29, Dol pri Ljubljani - Gostinčar Janez
10. Hribar Milan, Dob 90, Dob pri Domžalah - Alič Franc - Betka, Domžale
11. Habjan Zvone, Kolodvorska 2, Mengeš - Habjan Anton, Mengeš
12. Jursič Ivanka, Kamniška 18, Mengeš - Hribar Darinka
13. Kancilija Helena, Ljubljanska 56, Domžale - Kancilija Pavel, Domžale
14. Kavčič Milan, Dob 51, Dob pri Domžalah - Cerar Pavel, Dob
15. Košec Alojz, Prešernova 8, Mengeš - Kosec Janez, Mengeš
16. Lenček Janez, Prelog 34a, Domžale - Naglič Janko, Vir
17. Majdič Branislav, Osojna 3, Vir - Veselič Alojz, Mengeš

(Nadaljevanje na 18. strani)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega in dragega moža ter brata

FRANCA FLORJANČIČA

iz Podsmrečja pri Blagovici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje in za spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi vsem gasilskim društvom, Krajevni organizaciji ZB NOV Blagovica, posebno pa še Janezu Cerarju za poslovilne besede. Župniku pa se zahvaljujemo za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoča žena, sestri in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega in dobrega moža, očeta, dedka in strica

FRANCA ŠENICA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, denarno pomoč in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala velja vsemu zdravstvenemu osebju, ki mu je lajšalo trpljenje, župniku, gasilcem, godbi in pevcem za poslovilni obred.

Žena Minka, hčerka Valerija z družino in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, tašče, babice, prababice, sestri in tete

TEREZIJE POTOČNIK

roj. Maselj

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste jo obiskovali v času njene bolezni, posebno Cerar dr. Petru, sestri Šarc ter patronažnim sestram Čehovi, Počivavškovi ter Repovževi za lajšanje bolečin in nesebično pomoč v njenih zadnjih dneh. Prav tako se najlepše zahvaljujem duhovniku za poslovilne besede, pevcem Društva upokojencev, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki ste ji prinesli cvetja in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Se enkrat iskrena hvala!

Hčerka Regina v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega sina in brata

VEHOVEC IGORJA

iz Drtije

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih, za izrečeno ustno in pismeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Posebna zahvala velja dr. Perme Ančki ter sestram Pediatričnega oddelka na Vrazovem trgu v Ljubljani in gospodu župniku za tople tolažilne besede in lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Oče, mami in bratec Robi.

KOMUNALNO GOSPODARSTVO MENGEŠ, p. o. MENGEŠ, Prešernova cesta 2

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

- za zidarje,
- za ključavničarje
- za delavce za priučitev v zidarski in ključavničarski stroki.

Delo se združuje za nedoločen čas.

Vsa pojasnila dobite na upravi podjetja.

Cenjene stranke obveščamo, da čistimo tudi preproge, tekače in tapison ter vsa usnjena oblačila iz velurja, semiša in gladkega usnja.

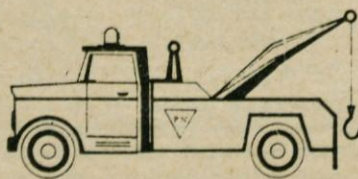
Čistimo strokovno in hitro. Cene konkurenčne!

Usluge čiščenja vršimo v kemični čistilnici na Rodici (bivša železniška postaja), sprejemnico pa imamo tudi v Domžalah, Ljubljanska cesta 84 na dvorišču.

Se priporočamo!

Kemična ekspresna čistilnica

J. ZOREC
Domžale – Rodica

Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

CENJENIM STRANKAM!

Cenjene stranke obveščam, da sem s 1. januarjem 1980 pričela poslovati, in sicer v bivših prostorih Cvetličarne „GORNİK“.

Nudim vam vse vrste aranžmajev: poročnih šopkov, dekoracije avtomobilov za poroke, vseh vrst daril in veliko izbiro lončnic, spomladanskih sadik in svežih vencev po naročilu.

Se priporočam!

CVETLIČARNA „ŠTREKAR JOŽICA“

Ulica talcev 4, Domžale
(nasproti Slaščičarne Lenček)

Restavracija POZD "REPOVŽ" DOMŽALE

SPREJME takoj ali najkasneje 15. aprila

KV KUCHARICO z najmanj tri leta prakse

OD po pravilniku podjetja.

Pismene ponudbe sprejemamo do zasedbe delovnega mesta.

RADIOTELEVIZIJA LJUBLJANA 61000 LJUBLJANA, Tavčarjeva 17 TOZD ODDAJNIKI IN ZVEZE

Honorarno zaposlimo OSKRBNIKA na RTV oddajnem centru Domžale.

Ponudbe pošljite na upravo časopisa pod šifro „Pogodba o delu“.

Izdajanje delavskih knjižic:

KJE DOBITE KADROVSKO SLUŽBO OBČINE?

Občinska kadrovska služba obvešča, da se je iz občinske dvoriščne stavbe preselila v prostore nad Fotostudijem Majhenič, Ljubljanska 94 – vhod zadaj!

Uradne ure so: ponedeljek od 7.30 do 12.00
sreda od 7.30 do 12.00 in 13.00 do 15.30
petek od 7.30 do 12.00

Že od prej pa posluje v istih prostorih INDOK CENTER občine Domžale.

Kadrovska služba občine
Domžale

KRAJEVNA SKUPNOST ZLATO POLJE VOLILNA KOMISIJA

Zadeva: Poročilo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka v KS Zlato polje 23.12.1979

Komisija ugotavlja, na podlagi zapisnika volilnega odbora, da je od skupnega števila volilnih upravičencev 146 krajanov, glasovalo 123 volilnih upravičencev (84,24 %) in da ni glasovalo 23 volilnih upravičencev (15,76 %).

- ZA SAMOPRISPEVEK JE GLASovalo 108 krajanov ali 73,97 %
- NEVELJAVNIH GLASOVNIC JE BILO 5 ali 3,42 %
- PROTI je glasovalo 10 volilnih upravičencev ali 6,84 %
- glasovalo ni 23 volilnih upravičencev ali 15,76 %

Udeležba na volišču je bila 84,24 %.

Komisija je ugotovila, da je volilni odbor pravilno opravil glasovanje. Komisija je prevzela celotno gradivo „REFERENDUMA“, katerega je ob 18,30 uri predala predsedniku sveta KS Zlato polje HRIBAR STANETU.

Delovodnik: 112/79

Datum: 23.12.1979

Predsednik volilne komisije:
Miro KLOPČIČ, l. r.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

Razpisna komisija oddelka za
splošne zadeve in družbene službe

O B J A V L J A prosta dela oz. naloge

ČIŠČENJE IN POSPRAVLJANJE PROSTOROV

Pogoji: končana osnovna šola.

Kandidati morajo poleg posebnih pogojev izpolnjevati tudi splošne za zakonom določene pogoje.

Za opravljen del oz. nalog bo sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas.

Pismene prijave pošljite v 15. dneh po objavi, kadrovski službi upravnih organov.

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE n.sol.o.

Delovna skupnost skupnih služb
61230 DOMŽALE, Titov trg 1

vabi k sodelovanju na podlagi sklepa delavskega sveta

REFERENTA ZA NO, SLO in DS

za nedoločen čas za nepolni delovni čas — 40 ur mesečno

Pogoj:

višja strokovna izobrazba odgovarjajoče smeri ali srednja izobrazba s 3-letno prakso na odgovarjajočih delih.

Nastop dela takoj. Stanovanj ni.

Prijavijo se lahko kandidati, ki so že zaposleni v drugi DO (za manj kot 1/3 delovnega časa) ali pa upokojeanci (največ 20 ur tedensko).

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema kadrovska služba ZD Domžale v 15 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni dom Domžale, 61230 Domžale, Titov trg 1.

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE OBČINE DOMŽALE IN DPM DOMŽALE

prirejata

v nedeljo, 17.2.1980 ob 14. uri tradicionalno

OTROŠKO MAŠKARADO

PROGRAM:

- ob 13.30 uri je zbor vseh mask na dvorišču „BIRO 71“;
- ob 13.45 uri formiranje spreveda, ki bo ob 14. uri krenil po ulicah Domžal;
- od 14.30 do 16.00 ure rajanje mask pred Veleblagovnico (v primeru slabega vremena bo rajanje v dvorani Komunalnega centra).

Na prireditve so vabljeni otroci z vse občine. Maske naj bodo domiselne in izdelek samih otrok.

ZPM občine Domžale
Krajevna organizacija DPM
Domžale

OGLASI

Menjalnik za ZASTAVA
750, letnik 1971 prodam.

Naslov v uredništvu
Občinskega poročevalca.

Na dom sprejem kakršnokoli ročno delo ali pa varstvo otroka do enega leta.

Naslov: Anica Uršič, Dragomej 9, 61230 Domžale.

Prešivalko usnjene galanterije sprejem takoj ali po dogovoru. Osebni dohodek na podlagi dogovora.

USNJENA GALANTERIJA, Koderman Janez, Krožna 8, Domžale.

Iščem garažo v Domžalah, po možnosti v bližini Prešernove ceste. Cena po dogovoru.

Informacije na telefon: 721-947 — popoldan.

Iščem skromno žensko srednjih let, lahko tudi upokojenko za pospravljanje stanovanja v dopoldanskem času.

Informacije telefon: 721-947 — popoldan.

Na svojem domu vzamem v varstvo otroka.

Naslov v uredništvu glasila.

Prodajam več uokvirjenih Wicherjevih gublenov različnih velikosti.

Kovačič, Kamniška 13, Domžale.

Miren, vesten fant, nekadilec išče garsonjero ali sobo s kopalnico in to na relaciji: Črnuče — Trzjan — Mengeš — Domžale. Detajlirane ponudbe pošljite na uredništvo glasila pod šifro: „Student ob delu“.

Geodetska uprava Skupščine občine Domžale obveščča, da lahko kupite pregledno karto občine Domžale, ki je v prodaji v poslovalnici Mladinske knjige v Domžalah.

Najamem garsonjero ali sobo s kopalnico v Domžalah ali okolici. Ponudbe oddajte v uredništvo glasila pod šifro: „ČIMPREG“.

INFORMIRANJE ZA VEČJO UPOŠTEVANJE DELA MLADIH

Veliko naredimo v mladinskih organizacijah, pa vendar ljudje premalo vedo za nas. To je bila ena od ugotovitev na seminarju na Trojanah in zato so na Občinski konferenci Zveze socialistične mladine Domžale kovali železo dokler je bilo vroče. Pripravili so srečanje mladih informatorjev in novinarjev.

Kar 50 se jih je zbralo v soboto, 8. decembra v Domžalah. Najprej jim je Matjaž Brojan, vodja INDOK centra in urednik Občinskega poročevalca, kratko povedal, kakšna je dobra novinarska informacija in kako naj novinar piše, da bo zanimivo za bralce. Opozoril je tudi na napake, ki jih pri pisanju najpogosteje delamo. Potem so se domenili za koncept glasila, ki naj bi bilo politično, mladinsko in aktualno. Seminaristi so se odločili za posamezne teme in odšli po Domžalah, po dva pa tudi v Trzin in Mengeš. Vrnili so se čez dve uri in prinesli obilico zanimivega materiala. Tovariš Brojan je članke popravil in povedal, kaj je prav in kaj ne. Iz prispevkov je nastalo zanimivo glasilo, v katerem so se mladi dotaknili problemov in dela v osnovnih organizacijah, težav mladih, v živo zajeli pa so tudi utrip sobotnega dopoldneva v Domžalah. „Vtaknili“ so se v nedeljske plese v Hali, podrobno opisali smučarski sejem, prodajalce in organizatorje, predihali so se skozi zrak in kavino mrzlico, udarili po kulturi Domžalčanov, pretipali so gospodarstvo, napisali humoreske; skratka: opisali so nam občino skozi malo drugačna očala kot navadni časopis. Škoda, da je Občinska konferenca natisnala glasilo le v 500 izvodih in je večina naših občanov prikrajšana za zanimivo branje.

Upamo lahko le, da se bodo novousposobljeni informatorji pričeli oglašati tudi v Občinskem poročevalcu.

RAZDELJENE NAGRADE REŠEVALCEM

Dne 24.1.1980 smo v uredništvu opravili zrebanje prispelih rešitev noveletne nagradne domžalske križanke.

Komisija v sestavi Vera Bernot, Aco Majhenič, Marija Pestotnik in Matjaž Brojan, je ugotovila, da je do postavljenega roka prišlo v uredništvo 78 rešitev.

Med rešitvami (upoštevali smo, da je bilo precej tudi nepravilnih) so bili (in med tem tudi že prejeli knjige Zbornik občine Domžale) izzreban naslednji reševalci:

ČOKAN Romana, Domžale, Prečna 6

PRESEKAR Simon, Domžale, Petrovčeva 7

VIDRIH Ivan, Mengeš, Blejčeva 6

ŠEGULA Mara, Moravče

KOKALJ Rado, Kranj, Nazorjeva 8

Knjige za nagrade je prispevala Kulturna skupnost Domžale.

Uredniški odbor

INFORMACIJA O NAČINU GRADNJE TELEFONSKIH PRIKLJUČKOV V DOMŽALAH

V občini Domžale so se privključevanju novih telefonskih priključkov v posameznih krajevnih skupnostih pojavili problemi, ki izvirajo tudi v občini Domžale kljub vidnemu napredku v zadnjih dveh letih, predvsem iz velikega zaostajanja razvoja ptt za potrebami gospodarstva in občanov.

Pri razširitvi telefonske centrale v Domžalah je bilo že od vsega začetka postavljeno načelo, da morajo sodelovati oziroma pripraviti ustrezne sezname krajevne skupnosti in občinski organi, upoštevajoč merila pravilnika, ki ga uporablja komisija za določanje vrstnega reda novih telefonskih naročnikov. Na podlagi takšnega sklepa, sklepa skupnega sestanka predstavnikov krajevnih skupnosti in Izvršnega sveta skupščine občine Domžale, ki je izvajalce ptt storitev obvezoval, da vključujejo nove telefonske priključke le tam, kjer je bilo zgrajeno telefonsko omrežje oziroma kjer so financirali krajani v okviru krajevne skupnosti v skladu s skupno sprejetim srednjeročnim programom za obdobje 1976-1980 telefonsko omrežje, je bilo vključenih v krajevni skupnosti Domžale v predelih, kjer je bilo zgrajeno telefonsko omrežje 702 telefonskih priključkov od 550 dodeljenih ter v Trzinu 184 telefonskih priključkov od 180 dodeljenih.

V ulicah, ki nimajo telefonskega omrežja na področju ATC Domžale (glej prilogo seznam ulic) pa ni bilo možno zgraditi novih telefonskih priključkov.

Primer v Domžalah je ponovno opozoril vse organe v občinski skupščini in v območni SIS, kam lahko pripelje neuskkljeno planiranje v krajevnih skupnostih, v občinah, mestu in regiji. To naj bo tudi napotilo pri javni obravnavi in sprejemanju ustreznih samoupravnih sporazumov za naslednje srednjeročno obdobje s tem seveda, da se moramo vsi skupaj zavedati, da brez večje udeležbe uporabnikov pri financiranju razvojnih programov ne bo možno zadovoljiti vseh potreb in želja gospodarstva in občanov po večjih in boljših ptt storitvah. O tem pa več v eni od naslednjih številčk glasila „Občinski poročevalec“.

Sekretar Območne SIS
za ptt promet Ljubljana
Polde Oblak, i. r.

SEZNAM ULIC, KI NIMAJO TELEFONSKEGA OMREŽJA NA PODROČJU ATC DOMŽALE

1. Adamičeva ulica	17. Mala Loka	33. Stranska
2. Antona Skoka	18. Marokova	34. Študljanska
3. Aškerčeva	19. Masljeva	35. Titov trg
4. Břejčeva	20. Murnova	36. Trdinova
5. Cankarjeva	21. Nikola Tesla	37. Trubarjeva
6. Depala vas	22. Partizanska	38. Ulica Talcev
7. Ješetova	23. Peternelova	39. Ušnjarska
8. Jarčeva	24. Podrečje	40. Varškova
9. Karlovska	25. Poljska	41. Vodopivčeva
10. Kasalova	26. Pot na Pridavko	42. Vodnikova
11. Koširjeva	27. Pot za Bistrico	43. Zormanova
12. Kovičeva	28. Prečna	44. Fajfarjeva
13. Krakovska	29. Radio cesta	45. Tomšičeva
14. Kajuhova	30. Rozmanova	
15. Krožna	31. Savska	
16. Levstikova	32. Slomškova	

(Nadaljevanje s 15. strani)

18. Majhenič Stanislav, Vodovodna 13, Domžale – Foto Majhenič, Domžale
19. Marinšek Janez, Pelechova 78, Preserje – Saje Alojz, Radomlje
20. Miklič Valentin, Dob 168a, Dob pri Domžalah – Capuder Jožefa, Domžale
21. Mukavec Vinko, Ihan 9, Ihan – Gros Pavle, Vir
22. Pirnat Janez, Loka, Na ulicah 37, Mengeš – Škofic Rado, Mengeš
23. Roter Bruno, Polzela 210, Polzela – Virjent Ivan – Zora, Domžale
24. Rožič Franc, Dob n.h. Domžale – Pirnat Maks, Domžale
25. Skok Valentin, Kersnikova n.h. Mengeš – Majdič Peter, Zavrti
26. Smolnikar Franc, Kraigherjeva 27, Domžale, Smolnikar Marjan
27. Strupih Alojz, Trzin, Mengeška 33 – Koritnik Stane
28. Svenšek Anton, Zagorica 2, Stahovica – Počivavšek Andrej, Domžale
29. Svetlin Samo, Prelog 15, Domžale – Šubelj Stane, Domžale
30. Šinkovec Janez, Sp. Preker n.h., Kresnice – Krulc Tine, Domžale
31. Tome Janez, Prelovškova n.h. Mengeš – Stopar Janez, Mengeš
32. Trdin Ciril, Javorščica n.h. Moravče – Srebotnjak Branko
33. Učakar Stanislav, Drtija 42, Moravče – Capuder Jožefa, Domžale
34. Urbanija Francka, Dragomelj 43, Domžale – Grčar Janez, Dragomelj
35. Urbanija Ivo, Prevoje n.h. Lukovica – Horjak Tone, Domžale
36. Zajc Nada, Vir, Cojzova 30, Domžale – Zajc Jože, Vir
37. Žerjav Ivan, Hribarjeva n.h. Mengeš – Kuntarič Vinko, Mengeš

Sredstva iz tega naslova so bila v celoti razdeljena.

Domžale, 12.11.1979

Izvršni odbor
skupščine Samoupravne stanovanjske
skupnosti občine Domžale

Najboljša učila so v naravi

„Sola v naravi.“ Le kateri učenec petega razreda se je ne veseli? Toliko govorimo, pišemo o njej, zadnja leta nam je že čisto domača. Vsi bolj ali manj natančno vemo, kaj se skriva za tema dvema besedama, seznanjeni smo z njenimi pomeni in prednostmi, učenci vedo, kaj vse bodo v šoli v naravi lahko pridobili.

S terminom in njegovim pomenom smo torej seznanjeni, a vendar naj se razmišljanjem o šoli v naravi pridruži še tole.

Kateri so torej nameni šole v naravi? Odgovor lahko strnemo v tri velike skupine:

1. naučiti učence plavanja /smučanja/,
2. približati jim morje, življenje v njem in ob njem, spoznati širšo domovino,
3. vzbuditi učencem občutek za socialnost, humanost v odnosih do drugih.

Ustavimo se najprej ob prvi skupini. Izkušnja je pokazala, da več kot polovica učencev v petem razredu še ne zna plavati, veliko pa je takih, ki se v šoli v naravi sploh prvič srečajo z morjem. Tu gre predvsem za kmečke otroke. Sistematično delo in vsakodnevno ukvarjanje z neplavalci prinese ponavadi dobre rezultate. Le redkokdaj namreč ne splava večje število /več kot trije/ učencev. Največja težava, ki jo je treba tu premagovati, je strah pred vodo in globino. V večini primerov uspe ta strah odpraviti, nekateri pa se strahu ne otresejo še celo potem, ko so tik pred tem, da splavajo, ali ko so že preplavali določeno razdaljo. Uspeh plavalnega tečaja v šoli v naravi pa je seveda v veliki meri odvisen tudi od vremena.

Morje, življenje v njem in ob njem, spoznavanje širše domovine; to so predvsem naloge pouka v šoli v naravi – spoznavanje narave in družbe. Življenje ob morju in v njem je tako specifično, da učenec to specifičnost težko v celoti dojame, če sam ni bil nikoli na morju. Učenci opazujejo življenje v morju, nabirajo školjke, polže, rake, opazujejo gibanja morske vode, se seznanjajo z njenimi lastnostmi, na sprehodih si ogledujejo obmorske rastline, na koncu pa vse nabrano poimenujejo in razstavijo. Pri spoznavanju družbe spoznajo pokrajino, gospodarstvo, npr. Istre, vidijo zgodovinske znamenitosti, npr. areno v Pulju. Laže si je vtisniti v spomin nekaj konkretnega, kar človek vidi, kot nekaj, kar je samo napisano oz. povedano pri šolski uri. Težko je narisati ladjedelnico ali amfiteater, če ju učenec nikoli ni videl drugače kot na razglednici. Ob neposrednem stiku se namreč doživljaj poglabi, emocija je bolj osebna.

Pomudimo se še ob socializacijskem in humanizacijskem pomenu šole v naravi. Morda je ta komponenta najmanj prisotna v naši zavesti, ko premišljamo o tem. Zanimivo je, da tudi učenci temu ne pripisujejo nekega posebnega mesta, saj je v spisih o šoli v naravi najbolj pogost stavek: „Naučil sem se plavati“, ali pa: „Videl sem ...“

To je seveda razumljivo, a vendar tako redko omenjajo nova poznanstva, nova prijateljstva, odnose do drugih, kako so se vključili v skupino, kako so se navadili na določen red, kako so se znašli brez staršev oz. do kam sega njihova samostojnost.

Večina učencev nima posebnih težav z vključevanjem v skupino. Težave nastopijo predvsem pri učencih, ki pridejo od drugod /priseljenci, otroci v reji/. Pri teh učencih je izrazito razvidna želja po komunikaciji, po enakovrednem vključevanju v skupino. Nasprotno pa jih že formirana skupina dostikrat sprejme z nezaupanjem in učenec si le postopoma pridobi enakopravno mesto. Seveda pa take težave ne nastopajo vedno. Najbolj se skupina krepi in izenakačuje pri družabnih, skupinskih igrar, kjer brez razlike lahko sodelujejo vsi.

Drugi faktor, ki prispeva k socializaciji, je medsebojna pomoč, pa naj gre tu le za malenkosti, ki pa v nekem trenutku pomenijo veliko. Npr.: pomoč pri pospravljanju postelje, pomoč pri iskanju izgubljenega predmeta, pomembna je tudi psihološka pomoč pri plavanju – spodbujanje . . .

Pri krepitvi teh odnosov pa so pomembni še nekateri dejavniki. Na kratko nekaj še o teh. Če primerjamo vsakodnevno zahajanje v šolo in šolo v naravi, so razlike takoj jasne. V šoli v naravi so učenci teden dni na enem mestu, daleč od doma in neobremenjeni z domačim delom, niso razdeljeni v paralelke, skupaj so cele dneve in tudi učitelji oz. vzgojitelji so vseskozi z njimi, s čimer je vzpostavljen nek nov, pristrčnejši in intenzivnejši odnos učitelj – učenec. V redni šoli je seveda drugače: učenci morajo vsako jutro priti v šolo s svojih domov, po pouku spet odidejo, razdeljeni so v paralelke /sklenjena skupina obstaja samo še v okviru razreda/, prihaja do razlik ne samo med paralelkami, ampak tudi med posamezniki. Seveda ni mogoče reči, da v šoli v naravi te razlike ne obstajajo, gotovo pa so manjše in manj občutne, saj nihče ne mara biti slabši od sošolca in kar zna eden, ne zna drugi in obratno. Tako se razlike bolj ali manj izravnavajo.

Omenim naj še starost učencev. V šolo v naravi gredo učenci v začetku petega razreda. Zakaj ravno tedaj, zakaj ne prej ali pozneje? Zelo shematičen in približen odgovor bi se morda glasil tako: Pri enajstih letih je učenec na pragu pubertete, in morda je to čas, ko se mora v njegovi osebnosti pričeti neko določnejše oblikovanje samostojnosti, odgovornosti do sebe in drugih ipd.

Za zaključek pa še drobna misel. Tudi v letošnje leto je OŠ Martin Koželj iz Doba peljala svoje učence v „šolo v naravi“ v Puntizelo. Toda letos smo bili v Cvetnem naselju sami. Gotovo bi bilo prav, da ta oblika izobraževanja ne bi bila omejena samo na nekatere šole. Razlogi za „šolo v naravi“ so gotovo dovolj tehtni, tako da bi morala vsaka šola razmišljati tudi o tej obliki vzgoje in izobraževanja.

Marta Vojska

/študent Filoz.fakul./

Kako izrabimo prosti čas v ČOS

Po kosilu je naš prosti čas. Takrat delamo, kar hočemo. Večkrat se gremo kakšne igrice.

Tako smo se igrali tudi nekoč po kosilu. Tovarišica je poklicala vse fante, ki imajo „kitare“, „Kitare“ so si namreč naredili med odmori. Iz kartona so izrezali kitare, nato si s copat vzeli gumice in jih nalepili na kitare.

Fantje so prišli vsak s svojo kitaro in tovarišica je rekla, da morajo zaigrati in zapeti kakšno pesem. Zmenili so se, katero pesem bodo zaigrali. Postavili so se v vrsto in zaigrali pesem „O, Lili“.

Pri tem smo se vsi nasmejali in ta prosti čas nam je prijetno potekel.

Andreja Kolar, 4. c
OŠ Slandrove brigade

Mladi dopisniki s šol pišejo

ŠSU – SAMOUPRAVLJANJE

Zadnji čas, da se napotim v šolo, saj imam zjutraj sestanek ŠSU. To je samoupravna oblika organiziranosti vseh učencev, ki usklajujejo delo v razredu ali v drugih oblikah izvenrednih dejavnosti. Učenci preko ŠSU odločamo o stvarih, ki so v naši pristojnosti. Povsem napačno je mnenje, da je ŠSU krožek ali interesna dejavnost. V osnovni šoli, ki mora dajati učencem splošno znanje za življenje, je samoupravljanje in delo čedalje nujnejša sestavina vzgojno-izobraževalnega procesa.

Ko smo se vsi delegati organizirali, smo pričeli z delom po posameznih komisijah; imamo namreč več komisij – 12 jih dela v okviru ŠSU. Jaz sem učenka 8.b razreda – članica komisije za šolsko prehrano, le – ta pa je tesno povezana s komisijo za red in disciplino. V komisiji za šolsko prehrano imamo polne roke dela.

Že v začetku šolskega leta smo organizirali tekmovanje v disciplini in kulturnem uživanju hrane v jedilnici in po učilnicah, ker vsi učenci zaradi utesnenosti v jedilnici ne morejo malicati. Po dva učenca, ki sta nalogo prevzela, sta ocenjevala prihod učencev v jedilnici in ravnanje v njej. Vse RS so tudi med seboj izvolile vodjo svojega omizja. Učenci se med seboj domenijo, kateri izmed njih bo ta in ta dan pospravil omizje. Omizje, ki je bilo najboljšo, pohvalimo po zvočniku.

ŠSU pa ima tudi svoj predal za pripombe, v katerega učenci oddajajo pismene pripombe, predloge ali pohvale. Tudi tu se nabere veliko mnenj za delo komisije pri šolski prehrani. Učenci velikokrat napišejo svoje predloge za izboljšanje malice ali kosila. Takrat se naša sedem-članska komisija sestane ter se posvetuje s tovarišico, ki vodi šolsko prehrano. Če so predlogi učencev sprejemljivi, jih upoštevamo.

To bi bil le drobec dela komisije za šolsko prehrano, s katero smo vas želeli seznaniti. – Več prihodnjic!

Tatjana Škrli, 8.b
O.Š. Šlandrove brigade Domžale

MOJA POT V ŠOLO

Doma sem v Partizanski ulici, na desni strani železniške proge Kamnik – Ljubljana. Do šole hodim približno 20 minut. Na poti v šolo moram biti zelo previden, ker prečkam železniško progo in center Domžal, kjer je promet zelo gost.

Moja pot v šolo se začne ob 7. uri zjutraj. Najprej grem po naši ulici, prečkam Prešernovo cesto in zavijem v ulico Urha Štenovca. Po njej pridem do železniške proge, kjer jo previdno prečkam. Grem po poti mimo trgovine Mercator, prečkam Ljubljansko cesto, nato zavijem mimo Vleblagovnice. Napredek na ulico Ljube Serčerja. Pridem do Kidričeve ceste, po kateri grem do Bistriške ceste, ob kateri stoji naša šola.

Vse ceste in ulice prečkam na prehodih za pešce in vedno pogledam na obe strani, da si zagotovim varno pot do šole.

Jurij Štiftar, 4. c
OŠ Šlandrove brigade

MOJ ODNOS DO ŽIVALI

Sem ljubitelj živali, zato imam tudi psa Beka. Je velik, črn, dolgodlak in prijazen. Vsako jutro ga odvežem, nahranim ter se z njim igram. S svojo veliko močjo me premaga tako, da me vrže na tla. Potem se vleče k meni in čaka, da ga pobožam in pohvalim. Hitro se pobereva s tal in že se podiva okoli hiše. Najraje pa se igra z žogo. Dokaz za to pa je vrsta predrtih žog od njegovih velikih zob. Po tej kratki zabavi ga zopet privežem z verigo in zaprem v njegov prostor. Zalostno gleda za menoj, ko odhajam v šolo. Oba komaj čakava, da se zopet vidiva in poigrava.

Za mene moj Bek ni samo igrača, ampak je tudi moja dolžnost, saj zanj skrbim. Počistim njegov prostor, prinesem sveže vode, hrane in ga skrtlačim. Zato je moj Bek vedno čist in svetleč. Zato je moj Bek vedno čist in svetleč. Zato je moj Bek vedno čist in svetleč. Zato je moj Bek vedno čist in svetleč.

Za zaključek pa bi iskal njegovo slabo lastnost – potepanje. Že trikrat je odšel brez mene in verige na svoje veselo raziskovanje Domžal in okolice. Z veliko srečo in potrpljenja pri iskanju imam svojega Beka spet doma. Upam, da mi prihodnje ne bo več ušel.

Miha Majhenič, 4. a
OŠ Šlandrove brigade Domžale

29. NOVEMBER

29. november je Dan republike. Na ta dan smo vsi učenci praznovali praznik.

V šoli smo priredili proslavo. Povali smo starše, ki so zbrano poslušali in ploskali. Najprej je zbor zapel državno himno in nekaj drugih pesmi. Bilo je veliko lepih recitacij in učenci ritmičnega krožka so lepo zaplesali. Nato so bili ciberni sprejeti v Pionirsko organizacijo. Dobili so modre kapice, rdeče rute, izkaznico, značko in knjigo. Na koncu smo vsi skupaj zapeli Pionirsko himno. Pionirčki so bili povabljeni na majhno pojedino.

Tako je potekala naša proslava v Osnovni šoli Šlandrove brigade. Bilo je zelo lepo in prijetno. Mislim, da so vsi novi pionirji bili zelo ponosni, saj so postali Titovi pionirji, ki so imeli na glavi "TITOVKO" in rdečo rutico za vratom.

Rajka Hauptman, 3. c
OŠ Šlandrove brigade

POSLUŠALI SMO KASETOFON

Najtežje čakamo prosti čas med kosilom. Danes se je tovarišica namerila, da nam prinese kaseto o divjem petelinu. Ta dan smo nestrno čakali, kdaj bo prišel ta prosti čas... Ko je tovarišica odprla vrata, smo se tiho zazrli vanjo. V njenih rokah se je pokazala kaseto in kasetofon. Želeli smo, da bi le poslušali kaseto. No, tudi smo dočakali, čeprav z veliko nestrpnostjo. Ko je tovarišica prižgala kasetofon, smo pričeli poslušati čudovito zgodbo o divjem petelinu.

Takšnih ur si želim še mnogo.

Nataša Špende, 4. c
OŠ Šlandrove brigade

MOJA POT V ŠOLO

Vsak dan se v šolo odpravim pravočasno, da ne zamudim pouka.

Z domačega dvorišča zavijem na Kidričevo cesto. Pri VVZ se prepričam, če je cesta prosta. Če je, jo prečkam. Pot nadaljujem do Bistriške ceste, na kateri stoji naša šola.

Moja pot v šolo je kratka, a kljub temu ni brez nevarnosti. Na poti v šolo moram biti zelo previdna.

Tatjana Mušič, 4. c
OŠ Šlandrove brigade

NAŠA PIONIRSKA KNJIŽNICA

V pionirsko knjižnico si hodim sposojati knjige. V knjižnici je včasih nered in tovarišica knjižničarka nas mora miriti.

V knjižnici je veliko lepih in smešnih knjig. Knjižnica je zelo urejena. Na vsaki polici je nalepka, kjer piše ime in priimek pisatelja, ki je napisal določene knjige.

Kadar grem v knjižnico, sem zelo vesela, ker si bom izbrala novo in lepo knjigo.

Simona Mav, 4. c
OŠ Šlandrove brigade

KAKO SEM SPOZNALA PRIJATELJICO

Nekega zimskega jutra, ko smo prišli pred stolpnico, sem spoznala svojo najljubšo prijateljico Vesno. Takrat še nisem vedela, kako ji je ime. Začela se je drsati po pravkar zapadlem snegu, jaz pa za njo. Potem mi je mamica rekla: „Vesna, pojdi pogledat, kje je Majla!“ Takrat je slišala moje ime. Nato smo odšli domov, ko smo se naučili svežega zraka. Kmalu je pozvonilo. Na vratih je stala sosedova deklica. Vprašala je: „Ali gre lahko... Vesna malo k meni?“ Ni bila trdno prepričana, ali mi naj reče Vesna ali ne? Mamica pa ji je odgovorila: „Ko bo pojedla, pa bo prišla.“ Ko sem pojedla, sem pozvonila pri sosedovih. Vrata mi je odprla ona. Obe skupaj sva odšli v njihovo dnevno sobo. „Kaj bi se pa igrali?“ sem vprašala. Odgovorila mi je: „Ali bi poslušali plošče?“ Pritrdila sem. Vključila je gramofon. Kmalu za tem je njena mamica rekla: „Vesna, pojdi pogledat, kje je Samo!“ Samo je njen bratec. Ko sem slišala, da je tudi njej ime Vesna, sem bila zelo ponosna, da sva si sosedki in obema je ime Vesna. Postali sva dobri prijateljici.

Vesna Lipuš, 4. c
OŠ Šlandrove brigade

V mednarodnem letu otroka je ZPM Domžale organizirala srečanje mladih novinarjev, ki so se ob pomoči Matjaža Brojana seznanili o nivarinskem delu in o pisanju sestavkov za časopisje. Srečanja so se udeležili mladi novinarji iz osnovnih šol Homec, Dob, Krtina, Mengeš, Josip Broz – Tito in Šlandrove brigade. V nadaljevanju srečanja so se pogovarjali o vsakdanjem delu pionirjev.

Iz razgovora smo izbrali naslednje utrinke:

Ko se že v mraku vrnem iz šole domov, me čaka še delo v hiši in v hlevu, poleg tega pa še naloga. Večkrat se tudi zgodi, da je pomoči potreben moj mlajši bratec. Ko se zvečer trudna vlečem v posteljo, sem srečna, ker vem, da sem komu le potrebna in koristna.

Mateja Simon
OŠ M. Koželj Dob

V šoli prebijemo več kot polovico dneva in imamo malo možnosti, da bi se videli s starši. Po navadi se srečam z njimi šele zvečer.

Rudi Kuntelj
OŠ M. Blejca Mengeš

Ko pojem, se moram odpraviti v šolo, kamor se vozim z avtobusom. Pri šolskih urah je včasih bolj, včasih manj veselo. Ko se vrnem domov, naredim najprej nalogo. Če očka popoldan nima službe, skupaj kaj postoriva po delavnici. Očka in mamica me navajata na to, da moram poleg zabave poznati tudi delo in dolžnosti.

Peter Gabrovce
OŠ Olge Avbelj Homec

Doma sem s kmetov. Zato je moje vsakdanje delo povsem drugačno od drugih. Atu veliko pomagam. Ko seje pšenico, mu zatikam vejice, da ve, do kod je sejal. Sedaj ličkam koruzo. Zvečer pomagam atu tudi v hlevu.

Martjan Tihelj
OŠ Olge Avbelj Homec

Cin-cin. Oh, ta ura, si rečem in še napol v spanju odidem proti kuhinji, kjer pristavim na štedilnik mleko in prižgem radio. Po taktu popevke se začnem oblačiti. Med tem časom pa mleko neslišno kipi čez rob posode na štedilniku in kmalu bi lahko plavala v njem, če ne bi pravočasno pritekla v kuhinjo.

Nataša Ručigaj
OŠ M. Blejca Mengeš

Na poti v šolo razmišljam o kontrolni nalogi, ki jo bomo pisali. Pred uro matematike me skrbi, če bom vprašan. Najbolj pa me skrbi takrat, ko je na urniku tehnični pouk, kajti tovariš ni vedno zadovoljen z našimi izdelki.

Martin Hribar
OŠ Josip Broz – Tito

Jaz se zjutraj ponavadi sama zbudim. Zbuditi moram tudi sestrico, s katero hodiva skupaj v šolo. Včasih kaj zajtrkujem, večkrat pa nič. Ker imava daleč do šole, morava s sestrico kar zgodaj od doma.

Vojka Križman
OŠ Krtina

Po pouku kar ne moremo domov; pogovorimo tovarišico, da ostanemo kar do štirinajste ure. V tem času naredimo nalogo in se učimo, imamo pa tudi različne krožke. Tako smo zadovoljni, da pravimo, da imamo celodnevno šolo.

Saši Horvat
OŠ Krtina

Ob pol šestih „zasvira trobenta“ v obliki maminega glasu: „Otročički vstati bo treba.“ Drug za drugim se skobacamo iz toplih postelj. Potem mami odide na delo, mi pa se vsak po svoje pripravljamo za odhod v šolo.

Judita Jereb
OŠ M. Koželj Dob

Ko sem prišla domov, sy je zopet ponovilo isto kot dneve poprej. Domača naloga, malo zabave v krožkih, pa po nakupih v trgovino in gledanje televizije.

Tinka Pintar
OŠ M. Koželj Dob

Ker naredim vso nalogo, odidem s sestrico na dvorišče, kjer se igrava. Nato vadim še kitaro, odidem v glasbeno šolo ali v šolo, kjer obiskujem veliko krožkov: gimnastika, folklor, literarni krožek pa še tečaj nemškega jezika.

Tina Trobec
OŠ M. Blejca Mengeš

Majhno društvo — ogromni uspehi

Ob zaključku tekmovalne sezone v letu 1979 v avto-moto športu je Avto-moto društvo Lukovica pripravilo tiskovno konferenco, na kateri so prisotne seznanili s svojo letošnjo dejavnostjo s posebnim poudarkom na športnem udejstvanju, kjer so njihovi tekmovalci dosegli v pretekli sezoni izredne uspehe. Prisotne, med katerimi so bili najvidnejši predstavniki AMZ Jugoslavije in Slovenije, občinske skupščine, krajevne skupnosti Telesno kulturne skupnosti, Zveze organizacij za tehnično kulturo in novinarji raznih časopisov širom naše domovine, so obenem tudi informirali o izvirnih aktualnih akcijah, ki jih njihovo društvo namerava organizirati v bodoče.

AMD Lukovica je bilo ustanovljeno pred 32 leti, sprva kot avto-moto sekcija. AMD Kamnik, kmalu nato pa kot AMD Lukovica. Kasneje se je združilo z AMD Moravčev, vendar le do približno pred 20 leti, ko je nastalo samostojno društvo, kakršno zelo uspešno dela še danes. V letošnjem letu so za več kot 200 odstotkov povečali članstvo, saj je v društvo včlanjenih blizu 600 članov, izmed katerih jih je veliko iz sosednjih KS in drugih občin, kajti vedeti je potrebno, da ima sama KS Lukovica le blizu 650 prebivalcev. Če na kratko pregledamo zgodovino društva, lahko ugotovimo, da si je društvo vsa leta prizadevalo za vzgojo in usposabljanje šolske mladine, za svoje člane pa so prirejali ocenjevalne vožnje in piknike ter bili organizatorji vrste meddruštvenih hitrostnih moto dirk. Njihovi člani so se deleževali in se še najrazličnejših avto rallyev, od prvega rallya bratstva in enotnosti Sutjeska do rallyev veteranov, kjer je velike uspehe dosegal njihov športni JAGUAR SS. Sicer pa je potrebno poudariti, da se s teh in podobnih tekmovalj njihovi člani vedno vračajo z osvojenimi prvimi mesti in pokali. Prvi v Sloveniji in Jugoslaviji so organizirali spretnostno vožnjo z mopedi in zato dobili posebna priznanja tovarne TOMOS. Ob 20-letnici TOMOS-A jim je bila zaupana organizacija spretnostne vožnje za celotno ljubljansko območje. Največje uspehe pa dosegajo v moto krosu, s katerim so pričeli v letu 1968, kasneje pa so organizirali tudi prvi moped kros v Jugoslaviji in Sloveniji. 1. študijski plenum turističnih funkcionarjev, ki so ga organizirali pred 19 leti skupaj z AMZ Slovenijo, je kasneje prerastel v turistično prirediteljsko Rokovnjaški tabor, katerega je vrsto let spremljalo več tisoč gledalcev. So tudi tradicionalni soorganizatorji turističnega rallya, kjer navadno odnesejo tudi največ pokalov, veliko pa so že doslej naredili tudi pri vzgoji in izvedbi izpitov iz znanja prometnih predpisov za mopediste in traktoriste.

Vse več članov društva

1. Pridobivanje članstva: članstvo je od leta 1976, ko so imeli 145 članov, v letošnjem letu naraslo na 574 članov.
2. Športna tekmovalja: poudarki so na množičnosti, usposabljanju (v društvu dela 12 izprašanih športnih funkcionarjev društvene ranga, 5 republiških in 2 izprašana totalizatorja), društvo samo organizira tečaje in izpite iz športne funkcije.
AMD Lukovica je tradicionalni organizator naslednjih tekmovalj:
  - rally LKL
  - rally za turistično prvenstvo Štajerske
  - ženski rally
  - sindikalni rally DO občine Domžale
  - več spretnostnih voženj z avtomobili, motornimi kolesi
  - spretnostne vožnje pionirjev s kolesi.

Zanimivo je dejstvo, da so vsi trije prvaki v motokrosu kategorije 250 ccm Avbelj, Andrejka in Pančur še prvo leto

vsak v svoji ligi osvojili prva mesta, kar je izreden uspeh, ki ga do danes ni zabeležilo nobeno AMD.

Največji uspeh je v letošnjem letu dosegel tekmovalec Marjan Avbelj, ki je ponovil lanski uspeh in osvojil prvo mesto v 1. ligi. Skupno je sodeloval v 7 dirkah za državno prvenstvo in povsod zmagal razen na prvi dirki, ki je bila zaradi slabih vremenskih pogojev prekinita. V prihodnjem letu bo poskušal tretjič osvojiti 1. mesto v 1. ligi in tako osvojiti zlato čelado.

Tudi na vrsti mednarodnih tekmovalj je skoraj vedno zasedel vidnejša mesta, njegov največji uspeh, pa je vsakakor ta, da mu je v Somokovu v Bolgariji uspelo osvojiti kot prvemu Jugoslavanu točko na svetovnem prvenstvu.

Vladimir Andrejka je v letošnjem letu osvojil od možnih točk več kot 94. in je v drugi ligi prav tako osvojil 1. mesto. V začetku decembra je odšel k vojakom, zato v prihodnjem letu ne bo mogel tekmovali v 1. ligi.

Lep uspeh je dosegel tudi Stane Pančur, sicer iz Domžal, ki je v letošnjem letu osvojil 1. mesto in s tem naslov republiškega prvaka v razredu 250 ccm. V tem razredu je z manjšim uspehom tekmoval tudi Vinko Nakrst.

Veliki so tudi uspehi najboljšega društvenega rally voznika, ki spada med najboljše voznike spretnostnih voženj v naši republici in tudi v Jugoslaviji. Govorimo o Griši Kersniku, ki je že dve leti prvak v generalnem plasmanu štajerskih rallyev, odlična mesta pa je dosegel tudi na drugih podobnih prireditvah. Skupno je bil v letošnjem letu 4. v naši republici, poudariti pa je potrebno, da na vseh tekmovaljih vozi z navadnim šolskim fičkom, s katerim vsak dan poučuje kandidate za šoferski izpit. Na teh rallyih sta se odlikovala tudi Mirko Čokan in Janez Cerar, omeniti pa je potrebno tudi Marinko Čokan in Meto Kersnik, ki med dekleti nimata resne konkurence. Tudi ekipno ekipa AMD Lukovica zaseda vedno le vidnejša mesta. Motokros: V letu 1979 10 tekmovalcev, nekateri izmed njih imajo idealne možnosti za odlične uvrstitve v prihodnji tekmovalni sezoni. Tekmujejo tudi z motocikli in avtomobili.

Prometna preventiva

S to aktivnostjo je AMD Lukovica začela leta 1947 in komisija, ki je posebej formirana v okviru društva, to uspešno izvaja še danes. Organizirajo teoretična predavanja o cestno prometnih predpisih za kandidate za voznike A in B kategorije ter traktoriste, kajti avto-šolo so opustili v letu 1971. Za širše občinstvo so lani organizirali kvalitetno predavanje, kateremu je prisostvovala polna dvorana, sodelujejo pa tudi z OŠ Janko Kersnik, kjer so prav v letošnjem šolskem letu organizirali predavanje spremljano s filmi. Skupaj s KS in šolo, si prizadevajo, da bi se postajališče za šolske otroke prestavilo z glavne ceste v središče Lukovice, sodelujejo pa tudi pri urejanju problematike cestne signalizacije, stez za kolesarje, pešče itd.

Sekcija AMD Lukovica - Moto klub Ljubljana

Na zadnjem občnem zboru je bila

ustanovljena sekcija, ki ima preko 50 članov - lastnikov težkih motornih koles, ki so v tem času že sodelovali na vrsti mednarodnih srečanj in dosegli vidne uvrstitve, vsako leto organizirajo daljše izlete, v okviru razstave AVTO MOTO ŠPORT 79 pa v zadnjih dneh novembra na Gospodarskem razstavišču organizirajo samostojno razstavo s prikazom več kot 60 motornih koles.

Film o društvu

Društvo prav te dni zaključuje snemanje filma, v katerem bo prikazano njihovo delovanje. Ponosni so zlasti na dejstvo, da je njihovo društvo vse od leta 1947 ostalo povsem amatersko, saj nimajo niti enega profesionalnega delavca. Tako tekmovalci, kot vsi ostali funkcionarji pri društvu, delajo prostovoljno in z veseljem. Vzroke, da so se prav na tem območju odločili za ta šport je treba iskati v tem, da tu ni nobenih športnih objektov, da so naravni tereni zelo po volji, uspehi pa so rezultat enotnega, prijateljskega dela, ki vsi skupaj želijo uresničiti isti cilj, pri tem pa je zlasti zaslužno vodstvo, od katerega naj omenimo le nekatere člane: Silvo Andrejka, Komotar Ciril, Stane Jemec, Čokan Mirko, Čokan Jože, Tomaž Andrejka, Kersnik Griša in še drugi. Njihov edini dohodek je društvu pripadajoči del članarine ter

skromna dotacija občinske ZOTK; vse to porabijo več ali manj za redno delovanje društva, za tekmovalce pa je v majhni meri poskrbel FAM (Fabrika maziva Kruševac), ki je postal pokrovitelj AMD Lukovica in čigar finančna sredstva so na prireditvi ob koncu tiskovne konference razdelili vsem tekmovalcem. Avbelj, ki že ima status vrhunskega tekmovalca, je dobival del sredstev iz tega naslova, Andrejka pa je ta status dobil šele v letošnjem letu t.j. za leto 1980. Zlasti dobro bi bilo, da se uredi status tehničnih športov v okviru SIS za telesno kulturo in tako dobe dodatna finančna sredstva za tekmovalce, kajti vedeti je potrebno, da je cena motorja okoli 10 milijonov, tekmovalec pa rabi 2 motorja; kje so še potni stroški, stroški za trening in še bi lahko naštevati. Zato je potrebno to vprašanje čimprej rešiti.

Ob uspešno zaključenem tekmovalnem letu so člani AMD pripravili spretnostno vožnjo z motorji v Lukovici, pripravljajo pa še (prvi v Jugoslaviji) rally z delovnim naslovom: KAKO LAHKO VARČUJEMO Z GORIVOM, katerega nameravajo izvesti še letos, če ne pa v prihodnjem letu. V letu, v katerem še kako gledamo in spremljamo porabo goriva, bo to ena lepih akcij, katere cilj naj bi vozniki zasledovali vselej in povsod, ne le na rallyu. V.Vojška

45 LET SMUČARSKEGA KLUBA IHAN

LEP USPEH SMUČARJEV V ITALIJI

Ihanski smučarji so v letošnjem jubilejnim letu dodali k številnim svojim zmagoslavjem še enega: V Italiji so dosegli odlično drugo mesto v ekipnem tekmovalju in to pred ekipami Kranjske gore, Olimpije in domačim klubom SK Devin, katerega gostje so bili. Ihanski smučarji imajo z zamejskim klubom že dolga leta medsebojna srečanja. To tekmovalje je bilo v lepem slovenskem kraju Valbruna (Lepi vrh) v Kanalski dolini. Največje uspehe na tem tekmovalju so dosegli Brane Orešek, Gregorič Peter, Roman Slovnik, Zvonka Kokalj, Mateja Pogačnik in Klopčič. Ti smučarji so tudi nosilci devetih odličij, ki so jih dosegli na republiških in državnih prvenstvih v teku v letu 1979. Nekateri med njimi so tudi stalni člani republiške in državne reprezentance in so v tej sezoni nastopali tudi v Italiji, Avstriji, Nemčiji in Švici.

Smučarji in krajanje Ihana pa niso ponosni samo na veliko število odličij, temveč predvsem zaradi tega, ker v Ihanu raste mladi rod mladincev in pionirjev, ki so med kandidati tudi za olimpiado v Sarajevu 1984.

V letošnjem letu so razširili svojo dejavnost tudi izven domačega kraja, saj so v Moravčah ustanovili svojo sekcijo, od katere pričakujejo tudi veliko mladih perspektivnih tekmovalcev. Organizatorji so prepričani, da bo v tem predelu, ki ima vse pogoje za razvoj zimskega športa, tudi ta šport našel primerno mesto. Smučarski klub se že vrsto let bori z dvojnimi težavami. Ena izmed njih je vsakoletno pomanjkanje snega za organizacijo tekmovalj in za trening, druga težava pa je vadba v visokogorskih smučašičih, ki je precej draga in povezana z velikimi materialnimi stroški.

V letošnjem jubilejnim letu bodo člani kluba ob 45-letnici prikazali na razstavi vsa odličja, ki so jih v tej botati zgodovini dosegli na belih poljanah. Razstava bo meseca maja v Osnovni šoli in bo tudi zahvala za aktivno delo več kot 600 tekmovalcem, ki so delovali v vrstah kluba in dosegali vidne uspehe v smučarskih tekih in skokih. O razstavi in prikazu tega življenja bomo še pisali.

F.R.

Mladi ihanski smučarji so tudi v letošnjem letu dosegli številne uspehe na mnogih tekmovaljih